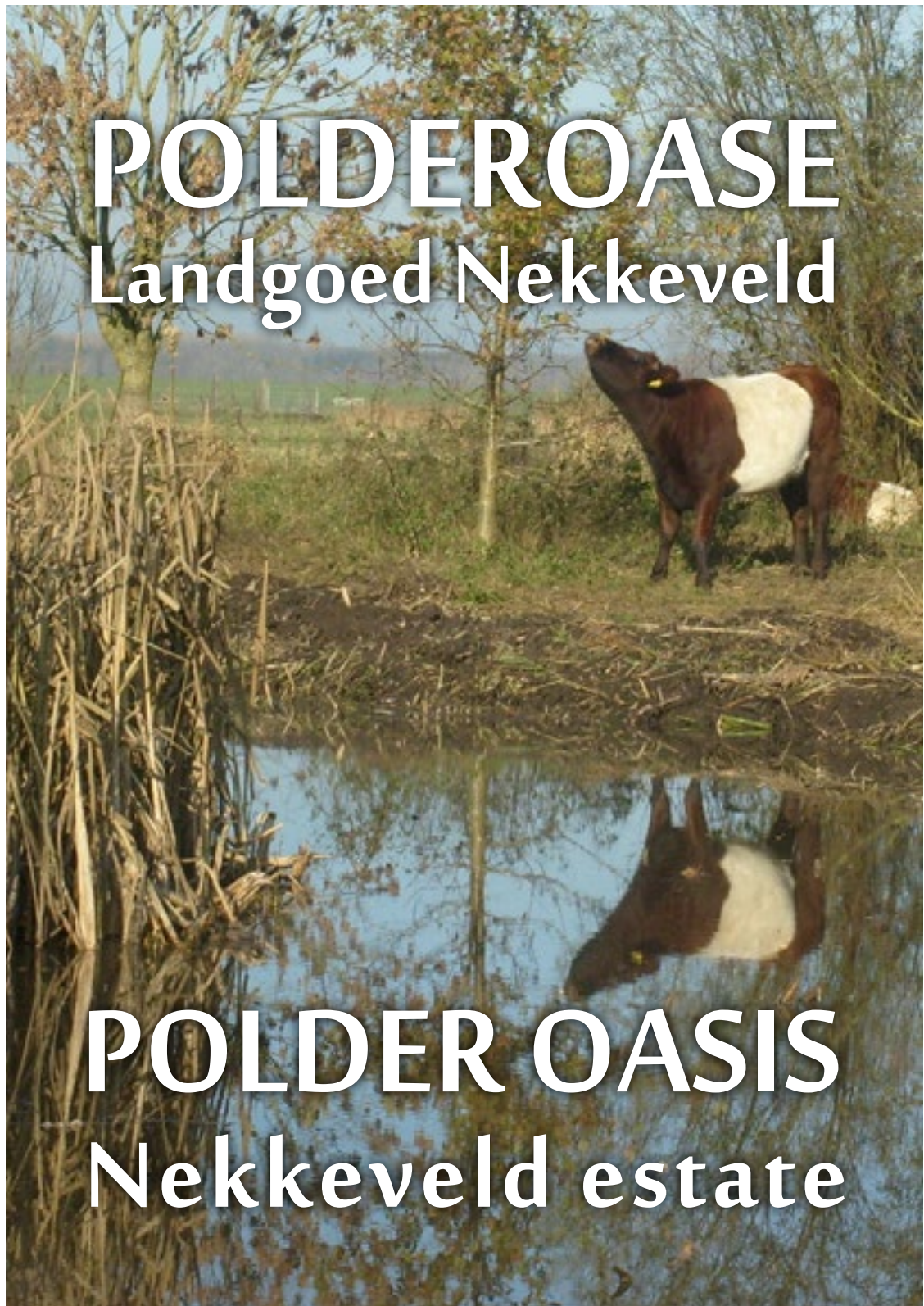

POLDEROASE

Landgoed Nekkeveld

POLDER OASIS

Nekkeveld estate

Polderoase landgoed Nekkeveld, eindeloze scheppingsverhalen

Polder oasis Nekkeveld estate, endless stories stories of creation and development

Delta of the dutch Randstad
on foot of the former South
sea dyke and near drowned
castle Hulkestein

Polder oasis Nekkeveld estate in the urban heart of Holland, the Netherlands / Amsterdam. This green oasis is situated in the delta of the dutch Randstad, natural area polder Arkemheen on foot of the former Southsea dyke and near drowned castle Hulkestein, now lake Nijkerkernauw. The natural status of the area is protected for its flora and fauna (meadow and water birds) by national and international European law (Natura 2000).

Nekkeveld estate is situated in
the heart of the dutch urban
agglomeration / Randstad.

The active fulfillment of his dreams
tells the never ending developing story

The Naardermeer by Marinus
Adrianus Koekkoek

In the meadow by Marinus
Adrianus Koekkoek

of agri-eco estate Nekkeveld. Started late 20th century in the first quarter of the 21st century the total area is about 130.000 square meters. The conserved old farm origins from medieval times. The inspiring area for living and creative purposes has been built new in 2009. Architecture by Henk Leeftang. Solar energy devices were added in 2013, making the project energy independent. Also the supply of drinking water has its own natural source. The built user area is approximately 3.000 cubic meters.

Financial category: € 13-16 million according to actual standards related to free property in 2015.

Nowadays founding father Sir Douwe Veldhuizen – van de Geest who now is in his sixties, is willing to step back in order to make space and inspire younger talent. His part of the story is told in the online available book: Polder oasis Nekkeveld estate, endless stories of creation and development. Dutch title: Polder oase landgoed Nekkeveld, eindeloze scheppingsverhalen.

The project NekkeveldEcoPlus® is inspired by the work of the Dutch artist Marinus Adrianus Koekkoek

Colofon

'Polderoase landgoed Nekkeveld'
eindeloze scheppingsverhalen

'Polder oasis Nekkeveld estate'
endless stories of creation and development

*(Vervolg op Bouwe met Douwe eerste druk september 2008, tweede druk mei 2009,
Doen wat je gelooft maart 2009,
en Polderheld haalt uit 2012)*

*Uitgave in eigen beheer van de stichting
Nekkeveld*

*uwactieve@gmail.com
www.actievemakelaar.nl
www.nekkeveldecoplus.nl
www.landgoednekkeveld.nl*

*Nekkeveld 3
3861 ME Nijkerk*

Lay-out, samenstelling en realisatie websites: Gilbert de Graaf

Teksten: Douwe Veldhuizen

*Fotografie: Thomas de Graaf, Ariën Koopmans, Pieter J. de Vos,
Edith Veldhuizen-Hoogendam, Anika Bakker (schilderij pagina 138) en Helena van den
Berg.*

Met medewerking van: AllerHandenHulp, Marja van de Klok-Schipper

Uitgegeven als e-book in het voorjaar van 2016

Copyright ©

*Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel
van druk, fotokopie of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande toestemming*

Inhoud

1. Introductie & Missie	
De polder Arkemheen	8
Grote stormvloeden	8
De biotoop van 'sloot en plas'	10
Oude terpwoning	11
Botanisch hoogwaardig weiland	12
2. Bouwe met Douwe	
Mijlpaal, het begint	14
Het is lente	15
De aarde warmt op	16
Glasaal en aalscholvers	17
Adrie Kardol controleert het peil	18
Verdwaalde muis	18
De aftrap	19
Ooievaars in de polder	20
Thomas baalt een beetje	21
Lawaai is geen leven	22
Het...	23
Fazanten	24
Ruim 1 miljoen kilogram	26
Werk in uitvoering	27
Het geheim van Peter	29
De vakmensen van Hardeman	30
Waarschuwing: storm!	31
Klaar tot en met maaiveld	32
Zo mak als een lammetje	34
Vandaag is Beerd jarig	35
Schaatse met Douwe	36
IJs & beren	37
Arris, onderkant dak bereikt	38
Over koek, zopie en dochters	40
Witte Pasen	41
De zon komt op	42

Late april grap	43
Botanisch hoogwaardig weiland	44
Mooie, ook de wereld is mooi	45
Zelfs vindt de mus een huis, o Heer...	46
Bel voor de laatste ronde	47
Vanmiddag pannebier en kraamvet	48
Rake klappen op de bouwplaats	49
Mannen uit Brabant maken de vloeren	50
Een plas rijker	51
Verhuizen	54
Kon het oude huis praten	54
Zonwering	56
Wat viel er tegen, wat viel mee?	57
 3. Nu begint het	
Slotfeest	60
Schepper naast God	61
Cityside Oasis	62
Boeren en burgers azen op geld	63
Oase van inspiratie en rust	65
Schuimt en kan niet krassen	66
Big Brother is watching you	67
Nee, ik ben niet gek	68
Kunst van spoorbielzen	70
Kinderziektes	71
Elektrisch verwarmde paardenmest	72
Morgen ga ik een boom uitzoeken	73
E-mail op Zondag	75
De Grutto's zijn terug	77
Overbemesting en de biotoop van 'sloot en plas'	78
Nu begint het	80
 4. Pionieren in de polder	
15, 16 en 17 mei 2009. Open dagen	84
Van mest melk maken	90
Dansende vogels	91

Weiland op de schop	92
Stevige vlaaien	93
Naar de gevangenis	94
Hiep, hiep, hiep... voor de Gele plomp	95
Bruinvissen	96
'Polderboer'	97
Natuurlijker wonen en leven	98
Bouwt niet voor kluizenaar (1)	99
Dansende pinken	100
Het haasje	101
Boerengeriefhout	102
Kikkerconcert	103
Pinksteren; natuurlijk	104
Slap excuus	105
Brandrode koeien	106
Trots	107
Gras	108
Waar is toch die goedlachse jongen, die...	109
Bouwt niet voor kluizenaar (2)	116
Allenig	117
Hoogwaardig grasland, de ontwikkeling	119
Zware regenval	122
Grutto's zijn bijzonder	123
Voorwaarts	124
Sloten 'maken'	126
Boekhoudkundige mest	127
Kennis van goed en kwaad	128
Joël for the future	129
<i>Polder</i> , ik hou van jou	130
Let op je bloeddruk, man!	131
Zo vangt de koe een haas	132
Straatarme moslimjongen nu miljonair	137
Van verspilling naar groei	141
Er zit een liedje in mijn hoofd...	147
 Bijlagen (landgoederen en kastelen; theaters; Landart; helden; Sicco Mansholt; Kafka; Koekkoek; noten)	 152

1. Introductie & Missie

Nekkeveld EcoPlus®. Acht jaar voorbereiding. Wil in evenwicht zijn. Natuurlijker wonen en leven. De menselijke maat.

De polder Arkemheen

De polder Arkemheen ligt in de kom van twee verstopte auto-snelwegen (A28 en A1) aan de rand van Neerlands Randstad, bij Amersfoort en onder aan de dijk van de voormalige Zuiderzee. Nekkeveld bevindt zich in die polder, vlakbij het voormalige slot Hulkestein. Dit landgoed is groot ruim 10 hectare (100.000 m², zeg maar: 20 voetbalvelden). Hier volgt een van Google Earth geplukt plaatje. En voor alle duidelijkheid kun je ook nog even kijken op

<http://luchtfoto.nekkeveldecoplus.nl>

Het Nationaal Landschap Arkemheen-Eemland. Mijn polder maakt hiervan deel uit. Ook is ze opgenomen in het Gebiedsplan Natuur en Landschap en heet ze Natura 2000-gebied te zijn. De polder is gesloten voor doorgaand verkeer, maar bestemmingsverkeer vindt zijn weg, zowel bedrijfsmatig als voor de bewoners en hun gasten, vogelaars, recreanten, et cetera.

Grote stormvloeden

Grote stormvloeden aan het eind van de twaalfde eeuw legden de basis voor de ontginning van de moerasgebieden Arkemheen en Eemland. De Hertog van Gelre (Gelderland) en de Bisschop van Utrecht zagen er wel brood in. Uiteindelijk gingen ze met elkaar op de vuist. Was dat het einde van slot Hulkestein?

Ruïne van het slot Hulkestein, naar een tekening bij een artikel van P. Nijhoff (1854).

Maar er is meer geschiedenis. Ik kan het me niet meer herinneren of het was voor mijn tijd. Duizenden jaren geleden brachten gletsjers als grote trage bulldozers van ijs hier een pakket zand dat nu als een zo sterke oerlaag aanwezig is dat vanaf drie meter onder het maaiveld geen palen meer nodig zijn.

Onder de vloer van Nekkeveld dus geen palen. De constructievloer ligt gewoon een meter of drie onder het maaiveld, op dat zandpakket uit de ijstijd. De kronkelige loop van de sloten in de Arkemheense polder herinnert aan de afwatering van het Veluwemassief naar de voormalige Zuiderzee. Van oorsprong waren het geen sloten, maar beken of stroompjes die grond- en oppervlaktewater van hoog naar laag brachten. En iedere keer weer werd het land belaagd door de indertijd nog niet getemde Zuiderzee.

Nekkeveld lonkt naar de biotoop van 'sloot en plas'. Je weet nu het hoe en waarom van zo'n diepe kuil. Dat leverde meteen een prachtige opening op voor een doorkijkje naar de onderwaterwereld in de polder. Op ooghoogte straks de waterlijn. Daaronder

kijk je in het water van de voormalige beek, waar dan een plas aan zal zijn toegevoegd...

Maar eh, dit gaat even te snel. Ik vertel alvast dat boven het maaiveld, dus boven op de fundering die niet van palen maar van ruimte wordt gemaakt, een bouwlaag (woning) komt en dat die wordt afgedekt met aarde. Vanaf de voormalige Zuiderzeedijk zie je straks van Nekkeveld slechts een plooi in het landschap. Ja, afgedekt met de aarde van hier: veen, klei en zand. En ingezaaid met grassen, kruiden en veldbloemen. Op en rond de woning komt de 'poldertuin'. Van mij mogen en de woestijn, en de polder bloeien als een roos. En o ja, het weiland wordt deels 'wetland' (drassig dus), deels 'droge voeten' voor het schaarse vee, botanisch hoogwaardig (geen mest, weinig begrazing, hoewel: met die gigantische ganzenpopulatie tegenwoordig...?!), niet maaien of alleen een klein beetje... En een poel voor padden.

De biotoop van 'sloot en plas'

Die plas leggen we aan, want de komende paar honderd jaar worden geen dijkdoorbraken meer verwacht. De voormalige beek krijgt een 'bypass' naar een plas die gaat vrijen met de voorkant van Nekkeveld en van binnenuit het onderwaterpanorama scoort door een rond gebogen glasplaat.

Die plas herinnert aan onder andere de storm van 13 op 14 januari 1916. Springvloed en noordwesterstorm. De Zuiderzeedijk brak op meerdere plaatsen door. Het water stroomde met kracht naar binnen, waarbij vlak achter de dijk door draaikolken gaten ontstonden, wielen genoemd, nu synoniem voor: plassen. Veel later kwamen het Deltaplan en de Afsluitdijk(1933). Het einde van de Zuiderzee.

Oude terpwoning

Ook in januari 2007 stormde het nogal. Hier volgt het live verslag. De wind omarmt de oude terpwoning, rukt en stoot, maar ze geeft geen krimp. Haar eiken spantconstructie dateert van de Middeleeuwen en is gemaakt van bomen uit het eikenveld in de Arkemheense polder. Tegenwoordig heet het daar: Nekkeveld. In het achterhuis stonden vroeger de koeien. Ventileren was taboe. Het was er dus broeierig vochtig, wat slecht is voor hout. Bovendien hebben schurftige koeien veel jeuk afgereageerd op de eiken staander aan de Westkant. Daar is nu een hoek met computers en werktafels, vice versa: de snelweg van het worldwideweb heeft ook vanaf hier zijn eigen op- en afritten. Aan de horizon zijn er de files op de snelwegen A1 en A28. Onlangs werd bij eenzelfde weertype als vandaag op 's Heeren wegen in Nederland vijfhonderd kilometer file geregistreerd. Maar ook bij rustig weer is het daar des duivels en daarin komt voorlopig geen verandering. Uit voorzorg is de spantconstructie daar achter de boekenwand gestempeld, want de natuur is onvoorstelbaar en een dik pak sneeuw weegt veel. In 1916 joeg de storm het water van de Zuiderzee over de kruin van de dijk en er dwars doorheen. Het kolkende zeewater sloeg gaten die nu als plassen deel uitmaken van landschap en biotoop. Hier in de oude terpwoning te Nekkeveld, aan de voet van de Zeedijk, hebben de koeien de voeten toen droog kunnen houden.

De regenwaterput en de middeleeuwse kelder hebben een gewelfde, gemetselde bovenkant en een vloer van gebakken plavuizen. Een grondwaterput is er mogelijk geweest bezijden de schoorsteen.

De kleine ramen aan de voorkant (zuid) met geraniums op de vensterbanken zijn in de jaren 1970 vervangen door een groot

kijkraam met isolerende beglazing in een bruin gebeitst en gelakt Meranti-kozijn (foto op pagina 55). De binnenmuur aan de oostkant van de woonkamer is steensdik en op staal gefundeerd. Voor het eerste kwart van de vorige eeuw was dit de buitenmuur. Men heeft de woning een maat groter gemaakt. In de kelder werd vlees gepekeld; groenten werden er geconserveerd en bewaard in weckpotten. Deze functies zijn overgenomen door de koelkast en de vriezer in de keuken met roestvrijstalen aanrecht.

De oude bomen hier kraken niet meer. Er is in de herfst van vorig jaar groot onderhoud aan gepleegd, wat wil zeggen dat een aantal tot ongeveer een meter boven het maaiveld is afgezaagd. En enkele wilgen zijn geknot. De windsingel verjongt zich. Het palet ervan wordt gekleurd door els, iep, krent, meidoorn, beuk, vlier, wilg en populier. De immens geworden populieren, het sport- en speelgoed van de spreuwen, komen niet vanzelf terug, maar zullen worden aangeplant. Ze zijn gerooid voordat ze op de nieuwbouw Nekkeveld kunnen vallen. De toe te passen bronbemaling zou voor deze bomen genadeloos zijn geweest. Bij de weg staat nog wel zo'n kanjer. Mocht die omwaaien dan kan dat geen kwaad.

Botanisch hoogwaardig weiland

Hier gebeurt iets moois. De poldertuin-in-wording loopt over in de een handje te helpen metamorfose naar botanisch hoogwaardig (wei)land met natte en droge delen, flauwe taluds langs de watergangen met water en moerasbegroeiing, riet en zo hier en daar een poel.

De paarden kauwen hooi in de voormalige varkens- en kippenstal die plaats gaat maken voor de oprit naar de nieuwbouw. In Zeist waait een mooie dame van haar fiets. Ik hoor het natuurgeweld aan. Een dakpan valt.

2. Bouwe met Douwe

Mijlpaal, het begint

20 augustus 2007

De bouwvakantie is voorbij. Karel, de zoon van Arjan en Eef, die groot zijn in zand, grind en grondwerk, doet zijn werk goed. Met een rupskraan ontbloot hij de bouwplaats, zodat de jongens van de bronbemaling er Maandag goed bij kunnen. Zijn oom die hier altijd hooide en dan karbonaden at en jenever dronk, heette ook Karel. De hooibouw was een heidens mooi werk dat we met van jong en oud vereende krachten klaarden. Van een keer herinner ik me dat we om af te koelen op initiatief van Klaas een duik in het Randmeer namen.

Uitvoerder Jacob Vedder heeft net een operatie ondergaan, maar pakt gewoon door. Op zijn aanwijzingen duwt Karel met zijn hydraulisch werktuig de peilstok in 'sloot en plas' moeiteloos op N.A.P. minus zestig centimeter en een streep. De normale stand van het oppervlaktewater is hier N.A.P. minus zeventig centimeter en dat is het uitgangspunt voor de ronde glazen plaat van zes meter lang en twee meter hoog, met de waterlijn in het horizontale midden.

Het is lente

Het is Zaterdagmorgen 18 augustus 2007. Het is nog vroeg als ik inderhaast een boterham krijg aangeboden, een lege fles champagne omverloop en haar naar het treinstation breng. Onder aan de dijk staan de auto's geparkeerd van mij bekende jagers. De eendenjacht is open. Bronbemaling Koelewijn arriveert met een keurige tractor met aanhanger en een mooie vrachtwagen, Jouke, een gekleurde jongen en nog iemand. Karel scheurt ook nog even de bouwplaats op. Het bruist hier; het is 'lente'!

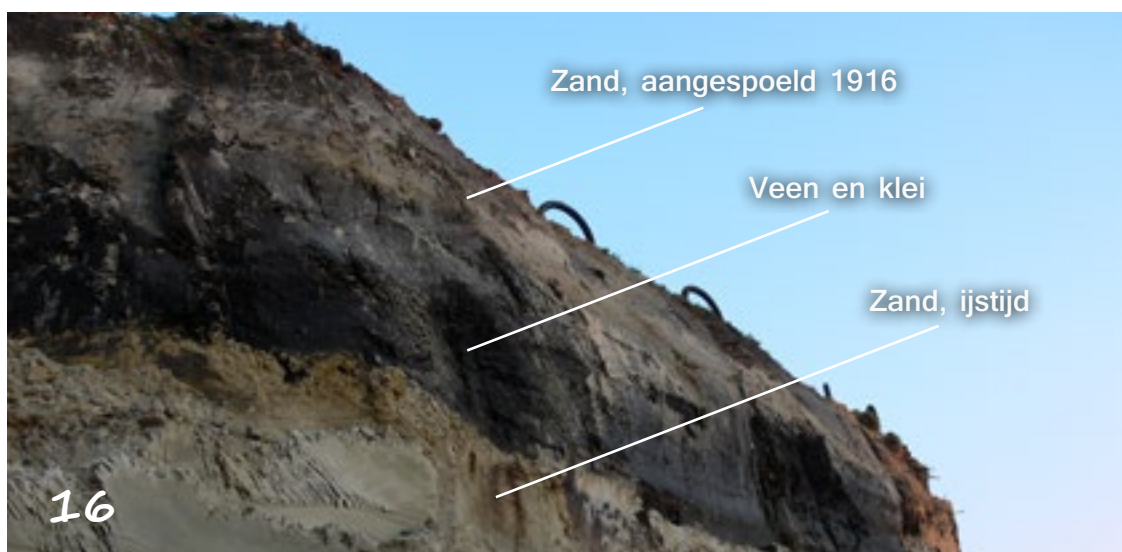
De aarde warmt op...

De week na de bouwvakantie 2007. Ze zijn keurig op tijd en graven de bouwput uit. Ik ontwikkel respect voor de vakmensen van Huygen, Hoolwerf en Vedder, met hun stoere tractoren, dumpers en graafmachines.

Er was een ladder voor nodig om in de bouwput te kunnen komen. De zandbodem stamt van een ijstijd. Het is aangevoerd door gletsjers. Duizenden jaren geleden is dat gebeurd. Het was toen heeeel koud op aarde... In de tegenwoordige tijd wordt het steeds warmer op aarde. Schaatsen op natuurijs is zeldzaam aan het worden.

Boven het zandpakket zie je veen uit een moerascultuur en klei, het sediment van de Zuiderzee. En een laag zand dat is aangespoeld in 1916, toen een grote storm gaten in de Zeedijk sloeg. Het zeewater stortte zich ruw het land in en sloeg, kolkend, grote gaten. Nu zijn dat wielen of waaien, zeg maar plassen of vijverpartijen. Later is de Zuiderzee getemd door de Afsluitdijk. De directe aanleiding daarvoor was niet alleen de storm van 1916. Het Deltaplan is vooral actueel geworden na de stormvloed van 1953, die vooral de Zeeuwse eilanden trof.

Enfin, dankzij de ijstijd is hier geen palenplan van toepassing. Die zandbodem is echt wel stevig.

Glasaal en aalscholvers

Woensdag 22 augustus 2007

Dat schiet op! In Spakenburg zijn er vandaag de jaarlijkse wedstrijden palingroken. Men zegt dat die vissoort aan het uitsterven is. In de Arkemheense polder zijn een paar jaar geleden dertigduizend glasaaltjes uitgezet... Misschien dat er hier daarom geregeld aalscholvers worden gezien.

Maandag was het onderwerp: bronbemaling. Gisteren en vandaag: graven en grond wegrijden. Morgen ook nog en overmorgen het bouwraam uitzetten.

Adrie Kardol controleert het peil

28 augustus 2007

Adrie Kardol (bemanningslid van een botter) controleert vandaag het peil ten opzichte van N.A.P. Dat gaat niet alleen over de water-spiegel in de doorkijk naar 'sloot en plas'. Daar is veel over nagedacht. Heel veel. Zoveel zelfs dat ik pas rustig kan slapen als Adrie, die ook directeur is van de Geo Meetdienst, zegt dat het goed is. Met het peil wordt in bouwwerken aangeduid: de bovenkant van de begane grond.

Verdwaalde muis

De bronbemaling snort vredig op bouwstroom. Het bouwraam is grotendeels uitgezet. In de bouwput, om precies te zijn in de toekomstige pompput bij het einde van de hellingbaan, verzuipt een verdwaalde muis. Onder de constructievloer van veertig centimeter gewapend beton liggen straks:

- zand uit een ijstijd, dat is geschikt als fundering...
- een verzopen muis
- tien centimeter drukvast isolatieschuim
- veertig centimeter gewapend beton

Het weer is goed. Weinig of geen neerslag.

De aftrap

Op een buis van de bronbemaling aan de rand van de bouwput spot ik vier jonge fazanten. Ze zijn niet gevluht voor het geweld van de dieselmotoren, dus dat belooft nog wat. Toen ik de fazanten op de foto wilde zetten vlogen ze prachtig over de put naar het weiland. Dat zou echt een superfoto zijn geweest, maar deze wat oudere man was net niet snel genoeg. Ik besluit graan te gaan voeren.

Jacob checkt de bouwput en accepteert zijn benoeming als roker. Sophie durft het aan met haar vriendinnen in de hottub. Vrijdagnamiddag 7 september: de aftrap.

19

‘Zeven mannen op een ijsschots!’, riep ik als jochie toen mijn moeder klaar was in de keuken en ons gezin van acht personen naar de eettafel dirigeerde. Ik was aan het lezen in een spannend van de Zondagschool gekregen boek. Dat kreeg je met kerst, en een sinaasappel. Vandaag was de beleving: zeventien ooievaars in de polder! Nou dan heb je bijna geen tijd om te eten. Prachtige vakmensen werken werkelijk onvermoeibaar door aan kwaliteit; Nekkeveld. En het weer is goed.

Ooievaars. Omdat de sloten al vroeg worden geschoond kunnen ze wat makkelijker voedsel vinden, namelijk op de wal. Zo kunnen deze trekvogels sterk worden voor de grote reis naar warmer oorden. Er waren ook veel, veel blauwe reigers. Die blijven hier. Ze laten zich liever doodvriezen, maar de heel sterke planten zich ook weer snel voort. Voor de vakmensen vandaag soep. Morgen de rollade die slager Van Dasselaar meebracht. Nu dag verder. Serieus mensen: WP (Wout Peter M.), *my God, your brother dead and buried*. God is ook wreed, of zo. Mensen, wees voorzichtig! De broer van WP is vorige week dodelijk verongelukt bij een foutje in de bouw.

Ik ga nu koffiezetten in de bouwkeet.

Thomas baalt een beetje

Woensdag 19 september. Halftwaalf. Thomas wil de dynamiek van het beton storten en verwerken vastleggen. Voor de documentaire over de bouw van Nekkeveld die wordt geregisseerd door Wout Peter. Maar er zijn sinds zonsopgang vanmorgen al zoveel betonmixers gelost dat de wanden tot en met het maaiveld gewoon klaar zijn. Ze reden af en aan. Cool. Thomas is nu aan de koffie in de keet, met de vakmensen.

Ik ga straks nog graszaad met wat extra strooien, zodat het hier voor de winter weer groen mag zijn.

Lawaai is geen leven

26 op 27 september 2007

Vannacht heb ik bij de bronbemaling geklaagd over geluidsoverlast van het overbodige dieselaggregaat, die in dit stiltegebied hier dag en nacht (naast mijn bed) indringend staat te brommen om de bouwput droog te houden. Normaal zijn het 'alleen' de helikopters van het leger die hier de rust en de biotoop verstoren. Vanuit de militaire vliegbasis te Soesterberg verontschuldigt zich men al jaren voor de verstoring van de rust in Polder Arkemheen. Ze oefenen hier rampenbestrijding met grote zakken bluswater onder helikopters met dubbele hefschroeven. Soms hangt er onder zo'n helikopter zelfs een hele vrachtwagen. Prachtig om te zien, maar zodra dat gewoon wordt en het bovendien lijkt alsof het jouw huis is dat steeds in brand staat... Al jaren worden de gemoederen gesust met het voornemen deze grote boze vogels naar elders te verplaatsen (is naderhand gebeurd.)

Met twee bouwkranen gaat het voorwaarts, inclusief bijbehorend lawaai, maar dat gaat vanzelf over, net als een kater. Deze bouwplaats klopt als een hart. De geit begraast de bouwplaatsomgeving en onder de brandnetels schuilen fazanten.

Het...

Maandag 1 oktober 2007

Maandag, 1 oktober. Een lange dag vandaag. Het was nog donker toen ik vanmorgen op de bouwplaats kwam, terwijl de vakmensen het al deden met twee bouwkranen en daaraan bevestigde lampen. De elektrische Peter deed het intussen met heel veel mantelpijpen die straks nooit meer zullen worden gezien, maar wel licht doorgeven.

Om 19.00 uur vanavond arriveert de laatste vrachtwagen met beton. Intussen wilde ik eindelijk wel de krant inkijken, maar deed het met de frituurpan: frikandellen en croquetten voor deze doorzetters. Ze zijn nu de beton nog aan het verwerken. Het wordt al weer donker. Eerst komt dit af. En het ligt voor de hand dat ze ook morgen nog voordat het licht wordt hier weer het erf oprijden.

Het...

Het gaat als een speer.

Fazanten

Donderdag 4 oktober 2007

Werelddierendag vandaag, meldt de agenda. Hardeman laat het beton uitharden, dus rustig hier. Vanuit het keukenraam twee hanen en een hen. En vanaf de woonkamer twee hennen. Ja, fazanten. Ik woon hier al een jaar of tien, maar zo mooi had ik het nog niet gezien.

Een jaar of wat geleden ging ik 's nachts om vier uur wateren, keek door het grote raam naar buiten en zag: een vos. En toen de verwarming hier nog zeer beperkt was sliep ik bij de radiator onder het grote raam in de woonkamer. Ergens in een voorjaar spotte ik toen een ooievaar die op zoek was naar passende woonruimte. Zal ik het verhaal vertellen van de steenuil die hier tegen het grote raam kletterde toen-ie een mus te pakken nam?

24

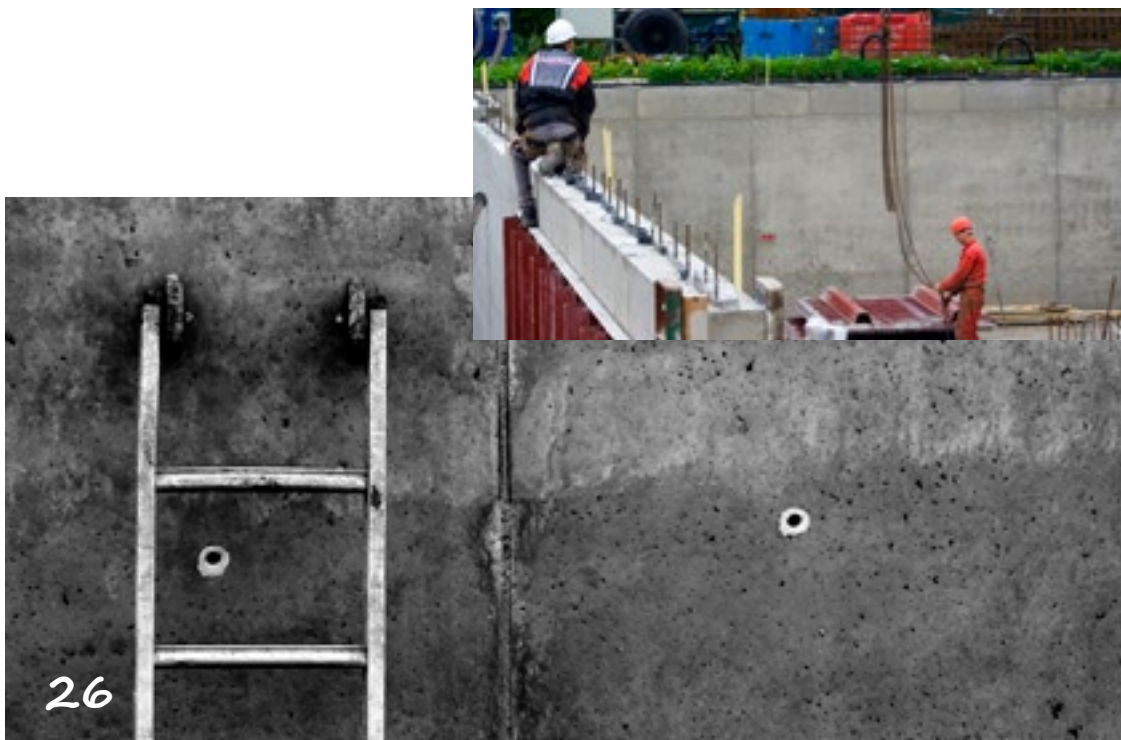

Ruim 1 miljoen kilogram...

Woensdag 10 oktober 2007

De opwaartse druk van het grondwater is ruim 1 miljoen kilogram. Bronbemaling wordt hier toegepast, zodat het grondwater het bouwwerk niet omhoog kan duwen.

Zonder bemaling zou hier een zwembad zijn met een diepte van 2.7 meter, gerekend vanaf de onderkant van de gewapende betonvloer, die inclusief tien centimeter isolatie, vijftig centimeter dik is. De neerwaartse druk van het bouwwerk, beton en staal nu is afgerond: zevenhonderdvijftig kilogram. Dat is de stand van vandaag. We hebben het maaiveld bereikt. De vloer van de begane grond wordt volgende week gelegd en dan volgt de bouwlaag boven het maaiveld. Dan weegt het bouwwerk een heel beetje meer dan 1 miljoen kilo en kan het bemalen van grondwater worden beëindigd.

Werk in uitvoering

Zondag 21 oktober 2007

Afgelopen week zag het hier zwart van de vakmensen, want mijn vriend loodgieter Gerrit was er ook. Hoe die aan de bijnaam 'het zwarte spook' komt? Dat hoor ik eigenlijk wel te weten, maar ik moet je het antwoord schuldig blijven.

Op een mooie dag telde ik een man of vijftien (de chauffeurs van af en aan rijdende vrachtwagens en de kantoorpersonen van planning en logistiek niet meegeteld):

- vakmensen van Hardeman leggen het deksel op het souterrain, dat is de basis van de begane grond;
- loodgieters en installateurs Evert, Peter en consorten leggen in die vloer een paar kilometer leidingen voor gas, elektra, televisiesignaal, beveiliging, riolering, water; kortom de hele mikmak voor techniek en luxe die wij normaal vinden en straks afdekken met een laag beton...

Voordat de bouwput met twee graafmachines en een tractor met dumper werd aangevuld rolden vier andere vakmensen vierhonderd meter waterslang uit. Die vierhonderd meter waterslangen is gelegd buiten het gebouw, in de zandbedding van het fluvius, ruim tweeënhalve meter onder de grondwaterspiegel, op dezelfde diepte als de vloer van het souterrain. Waarom? Wel, het is daar in het grondwater altijd koel, dus als het in huis te warm is omdat de zon op de ramen heeft staan branden bijvoorbeeld, wordt verkoeling opgehaald met die vierhonderd meter slang onder de grondwaterspiegel, idee van Evert.

Ergens in maart was ik jarig, dus heb ik deze week gebak getraceerd in de bouwkeet. Iemand heeft me gewaarschuwd. Ik mag die bouwvakkers niet te veel verwennen, want anders krijg je ze straks met geen stok van het erf af en willen ze hier allemaal komen leven en wonen.

Veel wegen leiden naar Rome. Dat geldt voor iedereen, behalve de conservatieve elektrische Peter, meende ik te weten. Hij eet alles, zolang het 'kosjer' is en wordt geserveerd met aardappelen en jus. Bij Peter leiden alle wegen naar de meterkast. Net als hier in Parijs: Centre Pompidou.

En daarmee onthul ik zijn geheim.

Ik vroeg me af hoe hij kan onthouden waar al die mantelpijpen naartoe gaan en voor zijn bedoeld. Zijn ontwapenende antwoord was een opluchting voor mij. Als je een draad door welke pijp dan ook trekt, kom je altijd uit in de meterkast. En kun je verder, dus. Het werkt gewoon net als bij de metro. In en bij het Centre Pompidou ligt al het leidingwerk trouwens in het zicht. Hier in Parijs stap ik vol vertrouwen een 'centraaldoos' van de metro binnen en zo hoop ik het hotel terug te vinden. En ja, dat lukte! Geheel volgens het geheim van Peter natuurlijk.

Wist je trouwens? Daar ondergronds, in de metro van Parijs, verwarmen ze de aangezogen verse (koude) lucht met af te voeren gebruikte (warme) lucht. De expertise van Evert van de Geest & zoon. Zo gaan ze dat ook voor Nekkeveld maken.

De vakmensen van Hardeman

Maandag 5 november 2007

Of ik in minder dan tweehonderdvijftig woorden een promotietekst voor Hardeman kan schrijven? Vandaag nog?!

Ja.

Ik heb respect voor de vaklui van Hardeman, het bouwbedrijf uit Lunteren dat is gespecialiseerd in waterdichte betonbouw onder de spiegel van het grondwater. Ook hier gaat dat uitstekend. En ik kan het weten, want als opdrachtgever en buurman op hetzelfde erf mag ik 's morgens om halfzeven de bouwhekken voor hen open doen en de koffie klaarzetten. Als ze daar om halftien aan toe zijn is er al een hele pluk goed werk verzet.

Ze verstaan hun vak.

De vakmensen van Hardeman maken hier het project Nekkeveld in twee bouwlagen:

- Een bouwlaag onder het maaiveld, met 1 miljoen kilo opwaartse druk van het grondwater; hier in de beschermde polder Arkemheen, aan de voet van de dijk van de voormalige Zuiderzee; met aan de horizon de files op de A28 en de A1, maar daar gaat het nu niet over.
- Een woonlaag boven maaiveld met vrouwelijke vormen en weidse uitzichten.

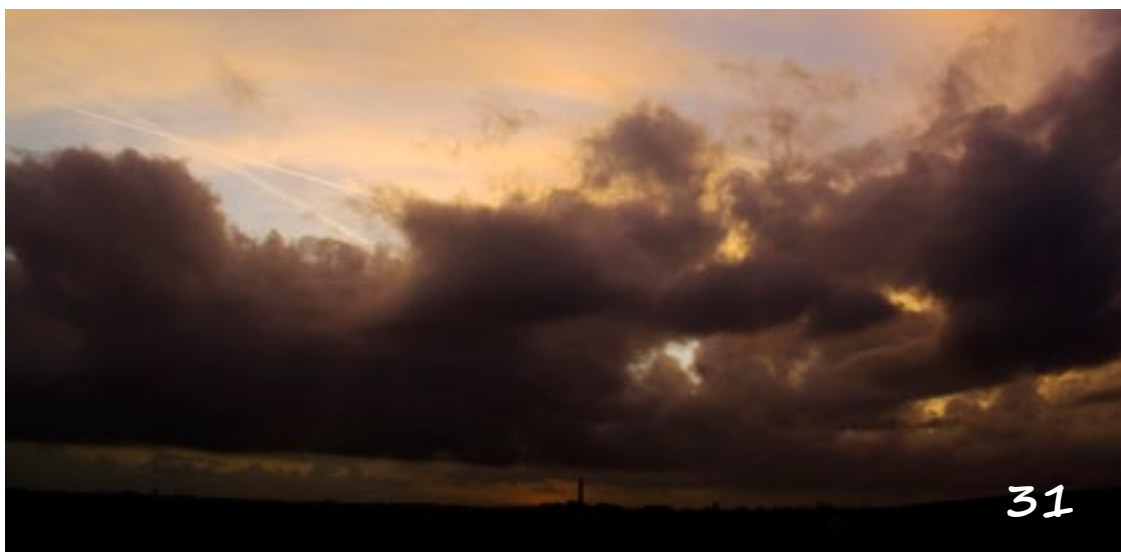
Dat hele spul wordt straks afgedekt met aarde, waardoor het zal ogen als: een plooi in het landschap, met gras en weidebloemen. Een ereplaats voor de welstandscommissie en de architecten Henk Leeftang en Albert Jan Braakman. De ereplaats voor de vakmensen van Hardeman.

Waarschuwing: storm!

Donderdag 8 november 2007

Het is al donker. Ze zijn natuurlijk druk en het zal zo'n vaart niet lopen. Maar ik neem het wel serieus, stuur een sms en die wordt ogenblikkelijk beantwoord met: Ewout is al onderweg. Het is Vrijdag vandaag, een uur of zes, happy hour. Ze klappen de bouwkraan in en brengen de balen isolatiemateriaal in veiligheid, want anders kun je die morgen opvissen uit het Randmeer.

Vorig jaar is in Utrecht bij een storm een bouwkraan op een gebouw met studenten en professoren gevallen. Gelukkig waren ze net even ergens anders een biertje aan het drinken. Happy hour! De overkapping van de keet en de oude zeecontainer die hier dienstdoen als bureau uitvoering en werkplaats zullen het wel houden. Houtkunstenaar Jan Som de Cerff uit Austerlitz heeft die geschoord en de onderkant is gezekeerd met een klomp beton. Als het stormt gaat het flink tekeer in dit open landschap.

31

Klaar tot en met maaiveld

Beste Marinus Dogterom,

Ik wil je ook op deze plaats hartelijk bedanken voor het regelen van mijn geldzaken. Ik heb zelf heel wat ervaring als vastgoeddeskundige en als hypotheekadviseur, maar jou is het gelukt mijn bankzaken netjes en goed te regelen met de bank. Ik ben zelf in dat vak gepokt en gemazeld, maar jij, ja jij, toonde de juiste inzet, creativiteit en doorzettingsvermogen.

Intussen is het bouwproject Nekkeveld in volle gang en mag ik hier iedere morgen om halfzeven de bouwhekken opendoen.

Ik ga nog een keer beknopt uitleggen wat de bedoeling is van Nekkeveld EcoPlus® en maak tussen de regels door reclame voor jouw bedrijf.

Nekkeveld is een bouwproject in de unieke, beschermde polder Arnhemheen. Centraal thema in dit project is: natuurlijker wonen en leven. Eigenlijk wordt de voormalige terpboerderij met weiland opgewaardeerd tot een eigentijds 'ecologisch landgoed' met speciale aandacht voor de biotoop 'sloot en plas' en de ontwikkeling van botanisch hoogwaardig grasland.

Ikke? Ik ben Douwe Veldhuizen, tevreden klant van Marinus Dogterom. Tien jaar geleden kocht ik het toen nog bouwvallige boerderijtje aan de voet van de voormalige Zuiderzeedijk te Nekkeveld, gemeente Nijkerk. Aan de horizon hier zie ik de autosnelwegen A1 en A28. De polder hier noem ik de groene goudkust van de Randstad met Amersfoort als belangrijkste satelliet.

Het woon- en werkproject Nekkeveld wordt uitgevoerd in twee bouwlagen:

- de eerste bouwlaag zit onder het maaiveld en krijgt een rond gebogen glaspartij die de biotoop van sloot en plas letterlijk verbindt met de leefruimte die tevens geschikt is als atelier en expositieruimte; je ziet daar straks de kikkers en stekelbaarzen voorbij zwemmen en een zeemeermin houdt het glas schoon,
- bouwlaag nummer twee is een verrassend ingedeelde woning met weidse vergezichten over het polderlandschap.

Beide bouwlagen worden straks afgedekt met aarde, waardoor het gebouw slechts oogt als een plooi in het landschap met gras en weidebloemen. Het project is een compliment waard voor de Gelderse Welstandscommissie en de architecten Henk Leeftang en Albert Jan Braakman. En ook een beetje ikke, want het is mijn droom die hier na acht jaar voorbereiding wordt waargemaakt. Het casco wordt gebouwd door Hardeman Bouw uit Lunteren, waar ik heel tevreden over ben. Het installatie- en loodgieterswerk wordt uitgevoerd door bestaande relaties met een alleszins degelijke professionele reputatie.

Eigenlijk is er ook nog een bescheiden derde bouwlaag die de verschijningsvorm heeft van een hooiberg en uitkijkt over de polder en het randmeer, richting Flevoland.

Met gras en veldbloemen op het dak gaat de poldertuin straks over in botanisch hoogwaardig grasland met droge en natte delen, poelen en rietkragen langs de voormalige beek en ook een poel speciaal voor reptielen.

Met de bouw is in augustus 2007 begonnen. Het casco van het bouwproject Nekkeveld EcoPlus® is binnenkort klaar. In 2009 volgt de oplevering.

Zo mak als een lammetje

Woensdag 21 november 2007

Lieve,

Gisteren en vandaag heb ik als bouwvakker gewerkt. Eerst met Peter en Mick en vandaag met Jan Som de Cerff, houtkunstenaar met kettingzaag. Bij de sloop (oudebouwmaterialen.nl) heb ik vorige week een mooi en stevig half rond gebogen kozijn op de kop getikt.

Gisteren hebben we die geprepareerd, zodat-ie kant-en-klaar in de bekisting kan worden 'opgehangen'. Peter is geitenboer en geniet van zijn pensioen als meester-timmerman. Mick (14) komt hier graag, is leerling. Toen we in de loop van de middag klaar waren met het kozijn hebben Peter en ik nog even geproefd van drie verschillende soorten whisky. 's Avonds was ik zo mak als een lammetje...

En, ook schande (!): vanmorgen was ik twintig minuten te laat op de bouw. Houtkunstenaar Jan Som de Cerff stond al vanaf half-acht op mij te wachten. Voor onder de hellingbaan hebben we de voorbereidingen getroffen voor een kelder. Jan ken ik al langer. Hij 'restaureerde' hier met 'krakende' vakantiehuizen*) de nieuwe oude tuinberging (Juthut) met scheluw dak, waarop ouwe holle pannen

*) Bewoners van kraakpanden in Amersfoort, die lijden aan een gebrekkige lichamelijke conditie, alsmede geldnood, en zijn bevriend met mijn zoon Hendrik.

zijn gelegd en die wordt overwoekerd door bruidsluier.

Na de januari-storm van dit jaar herstelde hij het overstek van de oude terpwoning. Ook de overkapping van bouwkeet en zeecontainer zijn van het merk Som de Cerff.

Lieve, beloof het me, de bouwvakkers mag je nooit verklappen dat ik na twee dagen zelf-bouwvakken, helemaal stuk ben. Als ik mijn kapot gewerkte lijf morgenochtend nog uit bed zal kunnen tillen doe ik op kantoor alleen het hoognodige.

Vandaag is Beerd jarig

Woensdag 28 november 2007

Buurman Beerd is vandaag eenentachtig. Hij woont hier samen met twee pinken^{*)} en een hond. Een paar jaar geleden werd deze vrijgezel getroffen door een hartinfarct. Sindsdien heeft hij ook een paar jonge meiden over de vloer. Van de thuiszorg. En z'n eten wordt gebracht door Tafeltje-dek-je.

*) Pinken zijn eenjarige koeien.

Schaatse met Douwe

Zaterdagmiddag 8 december 2007

Beste Jacob, de beste Uitvoerder van Nekkeveld,

Vorige week is het bouwwerk afgekomen tot en met onderkant dak. Hartelijk dank trouwens voor het enthousiasme waarmee je ons de schaatsen onderbindt. Iedereen die hier de bouwplaats heeft voorbereid en iedereen die hier met plezier werkt zijn welkom.

Zaterdagmiddag 8 december, vanaf 13.00 uur, Flevopolder, Biddinghuizen, Dorhout Mees, flevonice.nl. Schaatsen, eten en wat drinken. Sponsor: Nekkeveld EcoPlus®.

Je wilt iedereen wel even persoonlijk uitnodigen...

Bedankt voor het regelen. Ik ga mijn koffers pakken voor de winterstop. Bali is mijn bestemming, maar voor het schaatsen bij Dorhout Mees in Flevoland, blijft dat vliegtuig nog even aan de grond!

Groet,
Douwe.

IJs & beren

Donderdag 6 december 2007

Goedemorgen lieve prinses,

Pakweg een uur geleden (6.00 uur) ben ik gewekt door een vrachtwagen en een personenbus die hier de bouwplaats bezoeken. Ik heb in huis de lichten aangedaan, zodat ze weten dat de directeur nooit slaapt. In de keet waren de servetten op en zijn mijn bouw gasten begonnen met het gebruik van wc-papier. Daar staat nu dus een keukenrol.

De hellingbaan wordt in orde gemaakt. Evert gaat op de wapening een slangengedoe maken, dat het beton vorstvrij moet houden, voor als het vriest, want dan kan het een glijbaan worden en dat noemt men: gevaarlijk. Als het vriest? Zelfs in Flevoland bij Dordrecht Mees flevonice.nl lijkt het erop dat ze geen ijs kunnen maken. Valt ons uitje Zaterdag in het water?!

Arris, onderkant dak bereikt

Beste Arris, computerwonder. Tijd niet gezien. Hier oké. Winterstop. De bouw is gevorderd tot onderkant dak. Wel zo hier en daar een slot met sleutel nu. Voor je surfspullen kun je trouwens wel terecht, achterlangs bij buurman Beerd. Ik pak mijn koffer voor de winterstop: Bali. De server durf ik niet meer aan te zetten, want die denkt dat-ie een helikopter is geworden. En eh, waar zit ook alweer het knopje Gilbert-actief-in-team-met-WP-en-Thomas-en-ik? Actief, ja, eh, eh, die knop, ja. Eh.

Over koek, zopie en dochters

23 december 2007

Het heeft gevroren. En vader Jacob (Uitvoerder EcoPlus®) is nu wel wezen schaatsen, met zijn twee mooie jonge dochters. Dat is niet gewoon prachtig. Daags voor kerst 2007 mag dat worden genoemd: hemels!

Ik heb hier te Bali (tropisch) in een internetcafé de weerberichten voor de Bontepoort en Nekkeveld bekeken en een witte kerst zit er niet in. En ook is het afgelopen met die koek-en-zopie-tent. Over de bouw is een tentzeil gespannen, want (vers) beton en temperaturen beneden het vriespunt verdragen elkaar niet. Onder dat zeil, zeg maar: in het gebouw, is vorige week flink gestookt met heaters. Zo is er gewoon doorgewerkt door de bouwkanjers. Zonder mij (!), helaas. Zonder koek en zopie, dus.

PS Vlak voor mijn winterstop ben ik door Stefan (niet mijn schoonzoon, nee, die andere, die van Hardeman) met de bouwkraan tot grote hoogte boven het gebouw gehesen en als een helikopter heb ik mogen kijken naar de werkelijkheid van mijn jongensdroom. Geweldig, de polder, het water, de horizon. Ik heb er toen meteen een prachtig verhaal over geschreven, heet van de naald; Maria, Maria, Maria! Ik was al druk-druk-druk aan het pakken, drukte op de verkeerde knop ('delete' of zo) en dat verhaal heeft deze rubriek dus - ook helaas - niet gehaald.

Mijn jongensdroom staat er in de sneeuw prachtig bij. Het gebouw is casco klaar en de winterstop voorbij. Op Bali heb ik een zeecontainer vol materialen geladen voor de afbouw. Die is nog onderweg naar de haven van Rotterdam.

En het schaatsen? Ja, dat is doorgegaan. Zo'n dertig vakmensen die van aan- en doorpakken weten zijn de uitdaging aangegaan op het kunstmatige natuurijs in de Flevopolder op Vrijdagmiddag/-avond 8 februari; www.flevonice.nl.

Pasen gaat ook over lijden. Bij mij ziet dat op m'n gebroken gezin. Na twintig goeie jaren is het huwelijk met de moeder van mijn kinderen op de klippen gelopen. Dat is al wel een jaar of tien geleden maar de gevolgen ervan hebben niet altijd een hanteerbare plaats in mijn rugzak. Na de scheiding heb ik me opengesteld voor andere lieve vrouwen. Ondanks verliefdheden tot ver over de oren liepen die niet goed af. En ook met de mooie prinses in mijn verhalen is het nu over en uit.

De verwarring van het leven eist zijn tol. Verdriet en pijn ondervind ik vooral ook van een beklemmend geworden bloedband. Ik heb er tegenwoordig tranen noch woorden meer voor. Wel blijf ik geloven dat het goed komt. Pasen gaat ook over de dood. Een noodlottig ongeval op een bouwplaats eiste het leven van Wout Peter's broer. En mijn vriend Ton is ongeneeslijk ziek.

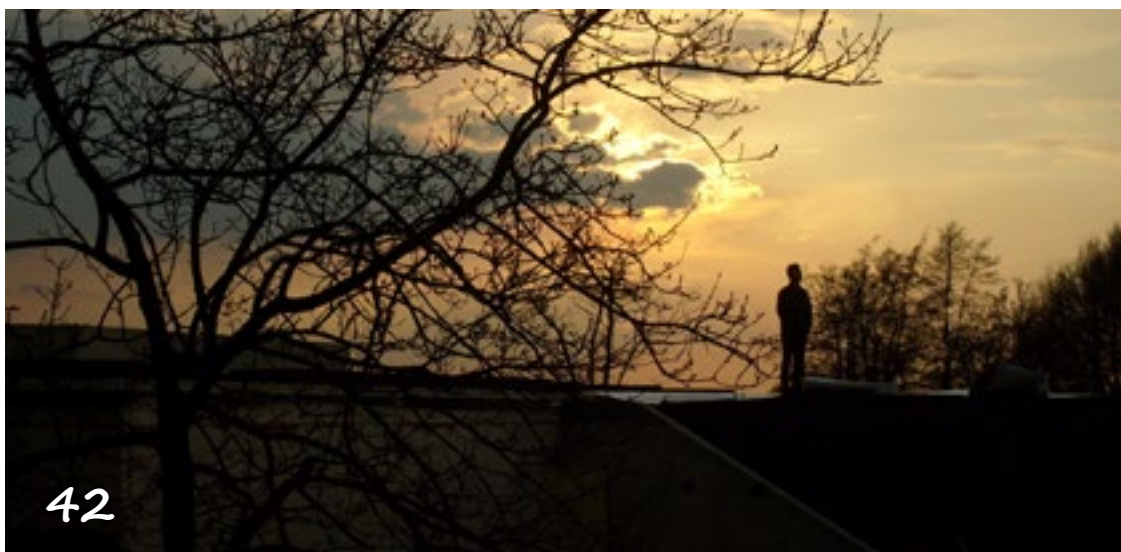
De zon komt op

Zondag 6 april 2008

Voor vandaag worden winterse buien beloofd. Vanmorgen was het even droog en ben ik de zonsopgang tegemoet gelopen. Het gras begint aarzelend groen te worden. Boterbloemen en pinksterbloemen schuilen nog in de knop. Het wil maar geen voorjaar worden. En de bouw lijkt stil te liggen, maar ik weet wel beter. Harde-
man (Erik) heeft de raamkozijnen in productie genomen. Tetter-
ode (Hans van Blokland) heeft het glas klaarstaan. De technische ruimte is al klaar, dankzij Henk. Onze techneuten Evert en Peter draaien warm in hun werkplaatsen. Morgen worden de binnenmuren besteld. En alle afbouwmaterialen voor keukens en badkamers staan al te wachten in de schuur van Uitvoerder Jacob, en alle verlichtingsarmaturen trouwens ook. Met zoon Hendrik ben ik aan het struinen voor hergebruik van oude bouwmaterialen; we hebben de optie op twintig prachtige binnendeuren uit een herenhuis te Amsterdam.

Nog even en dan barst het voorjaar los. De natuur laat zich niet tegenhouden. In de polder buitelen de kieviten en dansen de hazen. Ook de grutto's en tureluurs zijn volop actief. Er zijn ook al zwanen met nesten.

Ja, nog even en dan barst het los. We zijn begonnen na de bouwvakantie van 2007 en rond dezelfde tijd in 2008 het casco aan het opleveren.

Late april grap

Woensdag 16 april 2008

Het ANP meldde deze week het nieuws dat basaltblokken gratis kunnen worden afgehaald te Harlingen. De zeewering daar zou worden vernieuwd.

Jacob en ik hebben meteen een paar vrachtwagens geregeld, want met basaltblokken de taluds afwerken, dat zou ideaal zijn. En helemaal in de stijl van het dijklichaam hier dat de vroegere Zuiderzee keerde.

De plas hier met straks de doorkijk 'van sloot en plas' is *aangelegde* natuur. Dit in tegenstelling tot de wielen of waaien die zijn ontstaan als gevolg van dijkdoorbraken.

De basaltblokken van de zeewering worden helemaal niet weggeven of zo. Het waterschap informeerde mij vandaag per e-mail dat het om een publicatie gaat in de plaatselijke krant daar d.d. 1 april 2008, die bij toeval door het ANP op het internet is gezet.

Botanisch hoogwaardig weiland

Zondag 18 mei 2008

Het weiland staat op springen. Er is meer gezaaid dan alleen gras waar koeien veel melk van geven. Na zon en regen zie ik een kleurrijke explosie aankomen. De foto's zeggen meer dan mijn tekst.

Mooie, ook de wereld is mooi

Dinsdag 20 mei 2008

Vanmorgen lag er een grijze deken over de polder. Aan de horizon steekt het silhouet van de stad erbovenuit. Zo helder is het vandaag. Daar kan geen verdriet in de wereld tegenop.

45

Zelfs vindt de mus een huis, o Heer...

Zondag 1 juni 2008

... de zwaluw legt haar jongskens neer, in t' kunstig nest bij Uw altaren, bij U mijn Koning en mijn God, verwacht mijn ziel een heilrijk lot (Psalm 84).

Ja, met de jongens van De Reus (Arjen en Gerben) is het goed kersen eten. Deze ZP-ers (Zelfstandig Professionals) zijn uitverkoren hier de afbouw te doen. De foto's hiervan spreken boekdelen. En: er zijn twee nesten van zwaluwen in het gebouw. Zullen we daar een webcam op zetten?!

Bel voor de laatste ronde

Dinsdag 17 juni 2008

Om 8.00 uur voormiddag de laatste bouwvergadering. Buiten in de polder en met ochtendzon. De bel voor de laatste ronde. Voor de sier leg ik nog wat papieren op tafel. Ik vat de notulen samen: we zien wat we begrijpen en gaan ervoor (vrij naar Johan Cruijff).

Vanmiddag pannenbier en kraamvet

25 juni 2008

Wie dit leest is in de namiddag welkom voor het pannenbier met kraamvet. Intussen wordt vandaag de kap op de 'hooiberg' getild en worden de roeden geplaatst. Ook het ooievaarsnest gaat de lucht in.

We nemen vijf bier:

- op de dochter van de glaszetter die deze week acht jaar is geworden,
- op Arjen de Reus die zich morgen gaat verloven,
- op zijn verloofde,
- op de zwaluwen,
- op het bereiken van het hoogste punt, met vlag en wimpel trouwens.

48

Rake klappen op de bouwplaats

Woensdag 2 juli 2008

Wie werkt maakt fouten en eerlijk duurt het langst. Soms worden harde woorden gesproken en zelfs rake klappen uitgedeeld. Dat verklaart de boksak bij de bouwkeet. Op een keer moest zelfs de politie eraan te pas komen.

Intussen is Jacob Vedder eervol ontslagen als hoofd oppervlaktewater bemaling. Hij heeft in die functie geweldig gepresteerd en zelfs op Zondagnacht zijn Ellie in de steek gelaten om wateroverlast te bestrijden. Jacob wordt vervangen door Willem-Alexander die van Máxima de koosnaam Jouke heeft gekregen. Jacob is opgeklommen tot voorzitter van het bouwteam.

Hoe het met mij gaat? Het pannen-bier is mij naar het hoofd gestegen waardoor ik ben gepromoveerd tot directeur bouwplaatsbegrazing-met-geit.

Mannen uit Brabant maken de vloeren

Zaterdag 5 juli 2008

Net na zonsopgang arriveren ze, de mannen uit Brabant die de dekvloeren maken van cement waarin kleurpigmenten (ijzeroxyden) zijn verwerkt. Ook mijn zoon Hendrik is er. Dit toekomstig staatshoofd (studeert geschiedenis en autodidactische politicologie) komt regelrecht uit de schuur waar hij vannacht heeft gewerkt als fileerder van vis. Na aanpakken volgt: doorpakken. Deze week is er enorm gepresteerd. Alle niet-zichtbare techniek verdwijnt in de vloeren.

De zwaluwen zijn uitgevlogen. Ik denk diep na over ophanghaken voor handdoeken en badjassen. Gemotiveerde vakmensen lossen de echte problemen op. Turbo MacKwek is verweesd... Het verhaal hierover is echt wel en niet waar.

Esther, de dochter van Henk van Jaap Tutebol die hier de trappen maakt en onlangs is getrouwd met haar moeder, heeft het eendje gevonden toen het nog maar net uit het ei was. De moederend had het nest net even verlaten, dus Esther nam het nog natte kuikentje-zonder-moeder mee naar huis en doopte het Turbo MacKwek, naar een gelijknamige animale televisiepersoonlijkheid. De verweesde eend maakt inmiddels een volwassen indruk, maar krijgt binnenkort een belangrijke levensles. Daarvoor moet je wel even je fantasie gebruiken, in de toekomst stappen en geloven dat alle eenden trekvogels zijn.

Het is herfst. MacKwek heeft een paar maanden geleden het hok met tuingazon van Esther ingeruild voor de vijverpartij van de nieuw aangelegde natuur te Nekkeveld. Daar is onze MacKwek alsnog eend geworden onder de eenden, maar het is me er eentje. MacKwek, zorg dat je straks sterk genoeg bent om naar het Zuiden te vliegen, zegt een ervaren eend, die daarbij zijn kop omhoog steekt zoals een mens dat doet met een waarschuwende wijsvinger. Waarom naar het zuiden, spettert MacKwek tegen. Ik heb het hier reuze naar de zin in deze mooie vijver. Spetter, spieter, spatter, lekker in het water. Ik kan hier naar hartelust spelen en als ik naar het huis zwem zie ik door het raam: mensen; laatst meende ik daar in huis ook Esther nog te zien. Ik blijf lekker hier. Ik ga niet naar het zuiden. Mijn besluit staat vast. En zo blijft MacKwek in de herfst alleen achter in en bij de vijver die door middel van een pui van glas in verbinding staat met de mensenwereld van Nekkeveld. Op het eiland daar staat nog het hok uit de tuin van Esther en onze eend vindt daar beschutting. Tegen de winter voelt onze eend zich wel eenzaam, alle andere eenden zijn naar het zuiden gevlogen, maar hij troost zich met de aanwezigheid van: mensen.

Een strenge winter kondigt zich aan; geheel naar de mens zet MacKwek het op een mopperen. Wat een kou, wat een wind, ik ril ervan! Hier in de buurt huist ook de uil. MacKwek vraagt de wijze uil om raad. Je had het advies van de ervaren eend moeten opvolgen. Alle andere eenden zijn naar het zuiden gevlogen, waar ze nu lekker in de zon liggen...

MacKwek neemt een kloek besluit en gaat alsnog naar het zuiden. Drie dagen en nachten vliegt hij hoog boven de wolken zijn bestemming tegemoet. Trots op zijn turbo-prestatie gunt onze eend zich rust en voedsel. MacKwek zet de daling in, gaat dwars door de wolken naar beneden en bereidt zich voor op de landing. Het ziet hier wit. Sneeuw en ijs. Overall! Geschrokken beseft MacKwek dat hij niet naar het zuiden, maar naar het noorden is gevlogen. Eenmaal geland staat onze eend met zijn zwemvliezen in de koude sneeuw. En de wind is hier ijs-bibber-ijskoud. MacKwek lijdt aan koude en honger en heft een menselijke klaagzang aan. Het is hier zo koud, ik ben zielig en ik heb honger, honger, honger! Dit gesnotter en gesnater wordt opgemerkt door een ijsbeer. Gevaarlijk. Maar de ijsbeer is vandaag lief en behulpzaam. De beer belooft een vis te gaan vangen voor MacKwek, en... Een grote hoop warme stront schijt de beer over onze eend heen. Wel goed tegen de kou, maar wat een stank! Geheel in de menselijke traditie begint de eend opnieuw te mopperen en dat steeds luidruchtiger, in een wanhopige poging aandacht te trekken.

Dat lukt. De poolvos hoort het wanhopig geklaag, terwijl de ijsbeer elders druk is met zijn hengel om een vis voor MacKwek aan de haak te slaan.

Hoe dit afloopt? Nou, niet goed. De poolvos heeft onze eend uit de ijsberenstront gehaald en: opgegeten. Dag Turbo MacKwek, daaaag!

Welke levensles kunnen wij hiervan leren? Het antwoord volgt nu in drie delen.

1. Als iemand je in de stront helpt wil dat nog niet zeggen dat die het slechtste met je voorheeft.

2. Als iemand je uit de stront haalt wil dat nog niet zeggen dat die het beste met je voorheeft.

3. Als je in de stront zit kun je maar beter: je kop houden!

PS Terug naar de werkelijkheid. Zojiust heeft Jacob de vijver laten vollopen met slootwater. De voormalige beek naast het huis is sinds vandaag een plas rijker.

53

Verhuizen

Zaterdag 19 juli 2008

Deze week is de plas opgeleverd en volgelopen met water uit de sloot, een voormalige beek die net als het riviertje de Laak het water vanaf de Veluwe en de Utrechtse Heuvelrug naar de Zuiderzee bracht.

Er is veel eendenkroos meegekomen. De eerste die ik er in de vijver van zag smullen is Turbo MacKwek.

Vandaag gaan Gilbert en ik mijn kantoor verhuizen en computers opbouwen in de nieuwbouw.

Kon het oude huis praten...

De geschiedenis van de oude terpwoning heb ik beschreven in de rubriek 'Introductie & missie'. Zelf heb ik daar sinds 1997 slechts elf jaar van meegemaakt. Sinds kort ben ik verhuisd naar de nieuwbouw. Het is maar goed dat het oude huis niet kan praten. Want wie boeit mijn gebroken huwelijk en opgeheven gezin? En wie wil verhalen aanhoren over eenzaamheid, strijd en tranen van verdriet? Dat er ooit een doolie rat onder het bed lag te rotten is ook al niet interessant.

Beslist wel prima waren de openhartige gesprekken met goede vrienden bij het grote raam. Ja, dat grote raam heeft de naam van breedbeeld-tv gekregen. Het uitzicht inspireert en fascineert. Kerstfeest een jaar of tien geleden met toen nog drie mooie gezinnen is onvergetelijk. De logeerpartijen met jeugd uit Noorwegen, Italië en de hechte vriendengroep van zoon Hendrik waren prachtig. En de geit Ada, het boegbeeld van 'uw Actieve makelaar', heeft er een goed en lang leven geleid. Ze leefde er volkomen vrij met haar nafok, waaronder een vijfeling, ze schuilden in de vervallen oude schuren die nu zijn gesloopt en de hond Boris van buurman Beerd zorgde ervoor dat ze op het eigen terrein bleven. Ik denk ook aan de stier Fred, een mooie Schotse Hooglander, waarvan de sterke kop met grote horens samen met zijn geprepareerde vel nu de hoofdslaapkamer opleuken. Ik prijs me gelukkig dat de oude terpwoning voor de toekomst blijft behouden als cultuurhistorisch erfgoed.

Kon het oude huis wel praten, dan was dat toch zo gek nog niet.

55

Zonwering

28 augustus 2008

Op de maquette maakte ik het met satéstokjes en kaasprikkers. Vandaag deden zij het echte werk: Henk, Karel en Maarten. De liggers van de zonwering zijn van gewolmaniseerd Douglas-hout. Met de kraan zijn deze boomstammen op hun plek gelegd in de vorm van de zonneklep van Henks pet. Klimplanten gaan deze zonwering afmaken. Wie het hier in huis ooit te donker zal vinden wordt met een snoeischaar het dak op gestuurd.

Wat viel er tegen, wat viel mee?

‘Veel gaat goed, maar niet alles,’ zei voorman Ewout verstandig. Feit is wel dat het resultaat een bouwkundig juweel mag worden genoemd.

Jan van IJken (oudebouwmaterialen.nl) uit Eemnes heeft de deuren geleverd die afkomstig zijn van een gesloopt herenhuis uit Amsterdam, omgeving concertgebouw. Mede door hergebruik van oude bouwmaterialen heeft het gebouw een ‘ziel’ meegekregen.

Nestor Jan van IJken vroeg mij wat er is tegengevallen bij het bouwen. Mijn eerste-de-beste reactie hierop is oer-Hollands en oprecht: de bouwkosten. En over het antwoord op zijn vraag wat is meegevallen hoef ik niet lang na te denken: *de positieve motivatie en energie van de bouwvakkers.*

57

A photograph of a sunset or sunrise over a field. The sky is filled with soft, orange and yellow clouds. In the foreground, there is a dark, silhouetted field. A road sign, consisting of a circular sign with a red border and a smaller rectangular sign below it, is visible on the right side of the field. The overall mood is peaceful and contemplative.

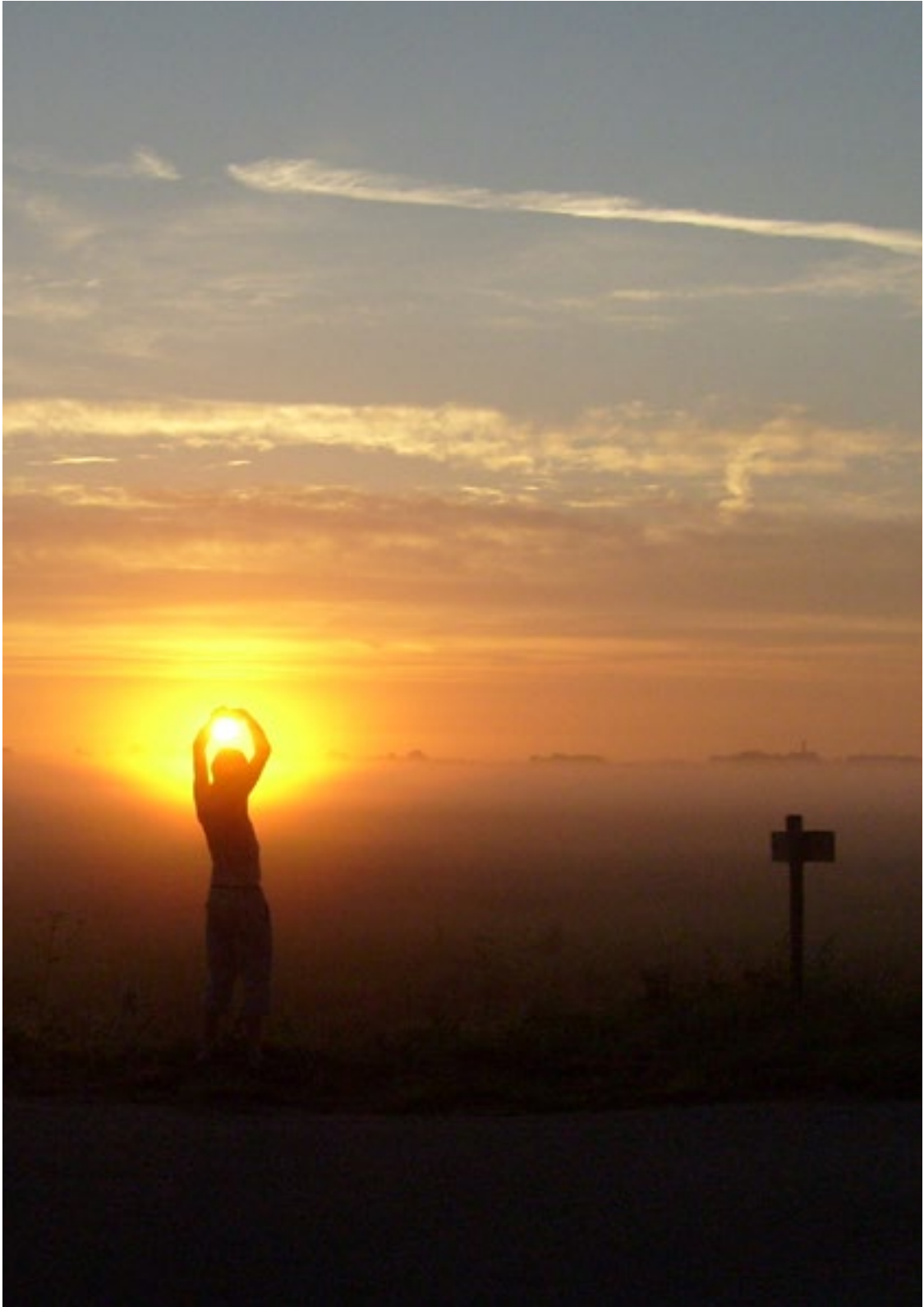
Deel 3
Nu begint het

Imagine

You may say I'm a dreamer

But I'm not the only one

- John Lennon

Slotfeest voor de bouwvakkers

Vrijdag 19 september 2008

Een jaar na de aftrap (pagina 19) vieren de bouwvakkers met hun partners dat Nekkeveld overeind staat. Dit keer geen meiden in de hottub, maar boegspriet lopen over de plas en eersteklas zalm van de firma Heinen&Koelewijn, gerookt door bouwmanager Jacob Vedder. Na zesentachtig liter bier en nadat zestien dappere mannen de oversteek hebben gemaakt ben ik zelf aan de beurt. Ik kom een heel eind, voel dan dat ik het niet zal halen en mijn eer gered met een sierlijke duik in de plas.

Niet onvermeld mag blijven dat de Grieks-orthodoxe, getalenteerde, maar soms ook wel miskende muzikant Paul B. Geusebroek voor de muzikale omlijsting heeft gezorgd. Ode aan zijn vrouw Anastasia!

Er is nog wel veel af te maken, maar dat zàl wel goedkomen. Noteer het weekeinde van 15 mei 2009 voor de officiële opening, met hotemetoten. Ook de natuur zal dan aan het werk zijn geweest om het project Nekkeveld EcoPlus zijn ware gezicht te geven.

Schepper naast God

Maandag 6 oktober 2008

Na het afscheid van (de meeste) bouwvakkers viel ik in een gat. Ik heb in m'n uppie heel hard staan schreeuwen tegen de muren van beton dat hier niet voor een kluizenaar wordt gebouwd. De bladeren vielen van de bomen, ik voelde me beroerd, maar kon en wilde het niet laten. Wat? Nou, het was nog een paar dagen mooi weer en ik had in de grote kruitwagen een mengsel klaargemaakt van allerlei graszaden en veldbloemen. Die heb ik op die bewuste Maandag per benenwagen (ongeveer zes kilometer heen en weer lopen) handmatig verspreid over het huis en de nog kale, braakliggende omgeving ervan. De elektrische Peter heeft mij daarbij gadeslagen en herinnerd aan de bijbelse gelijkenis van de Zaaier. Zelf ging ik er nog verder in op: heel even voelde ik me schepper naast God.

Cityside Oasis

Vrijdag 24 oktober 2008

Deze week heeft zich een fenomeen voorgedaan in of-all-places: Bunschoten, de Eemlandhoeve, namelijk de flinke Europese conferentie over de integratie van stad en (platte)land. Gastheer van deze hotemetoten die veel belastinggeld verslinden is niemand minder dan mijn goede vriend Jan Huijgen. Ook hij heeft zich ontworsteld aan Joost van den Vondels 'wees geen tor achter uw hor, want ook op u wordt gelet' en schrijft in mijn exemplaar van zijn pas verschenen boek Cityside oasis:

'Voor Douwe,
mijn makker-dromer
die ook durft
te realiseren!

h. groet
Jan Huijgen
Eemlandhoeve'

ISBN Cityside oasis

Nederlands 978 90 813 4081 6

Engels 978 90 813 4082 3

Boeren voor de poen en over het treiteren van ganzen.

Er is een vergadering van de agrarische natuurvereniging in de onlangs geopende boerderij met rietmuseum te Eemdijk. In het verlengde van de gereformeerde geloofsbelijdenissen wordt hier aan vogelbescherming gedaan met als paradepaardje de grutto.

De boeren krijgen volgens ingewikkelde formules waarmee heel wat ambtenaren de kost verdienen, geld voor het sparen van nesten van weidevogels. Straks kunnen ze dat met behulp van TomTom doen, maar dat terzijde.

Intussen hebben we hier in de polder gewoon te maken met een ganzenplaag. Tot voor een paar jaar was het een sensatie ze te spotten of, voor de professionals: ze te vangen en ringen, topsport is dat. Ondermeer door de nieuw aangelegde natuur in de randmeren (voormalige Zuiderzee) ter hoogte van de Schuitenbeek is de ganzenpopulatie explosief gegroeid. En weer geld hè; subsidie voor het niet verjagen (lees: tolereren) van ganzen op je weiland: horden mensen druk met alloceren en weer horden anderen druk met incasseren.

Je hoeft me mijn kritiek op al die gereformeerde en hervormde boeren niet te vergeven want ook de burgerwatjes die de natuur een warm gesubsidieerd hart toedragen krijgen van mij een veeg uit de pan. Om een beetje normaal om te gaan met de ganzenplaag en het miljoenen vretende mislukte Schuitenbeekdelta-project probeert men het gezicht niet te verliezen door natuurliefhebbers (noem het: padvindende) te mobiliseren nesten van ganzen te vinden en de eieren lek te prikken of anderszins het broedsel te frustreren. Dat heet in mijn jargon: ganzen treiteren.

64

Oase van inspiratie en rust

Natuurlijker leven en wonen, las je in de missie van Nekkeveld EcoPlus op pagina 8.

Zoveel te doen. Er lijkt soms geen eind aan te komen. Kalm blijven, tien centimeter per dag, Douwe, zei mijn verstandige wat oudere broer.

Zoveel te doen en dan toch blijven geloven in de stille oase van inspiratie en rust. Ach ja, natuurlijk, nee, we hebben het echt wel over een dynamisch begrip, want anders lig je op het kerkhof!

Deze deel ik met Joosje, de werkster hier die niet alleen van aanpakken weet in het huishouden, maar ook: boekhoudt, timmert, schildert, enzovoorts; kortom de vrouwelijke ram hier met vijf poten. Ach ja, zelfde bouwjaar als ik.

Schuimt en kan niet krassen

In het souterrain dat anderhalve meter onder de grondwaterspiegel ligt zijn er twee putten, waar ook een muis is verzopen, zie pagina 18, voor het afvoeren van water: regenwater dat via de hellingbaan naar beneden stroomt en gebruikt leidingwater in twee categorieën: water van het waterbedrijf en eigen bronwater dat hier te Nekkeveld wordt gewonnen. Bij de oude terpwoning is trouwens ook nog een middeleeuwse regenwaterput.

Ook vind je in het souterrain twee lavetten, dat zijn afvoergeraniums (zelf bedacht woord; lees echter: stortbakken/wastafels/douches) uit de revolutiebouw van na de laatste oorlog. Heel veel later heb ik in een lavet geweldige seks beleefd.

Ik vond de lavetten bij Jan van IJken oudebouwmaterialen.nl te Eemnes. Ze zijn geproduceerd door Bunschoters en Diekers (bewoners van Eemdijk) te Eembrugge bij de firma Ocriet. Op de afvoeren staat te lezen: reinigen met vim, schuimt en kan niet krassen.

Big brother is watching you

28 november 2008

Buurman Beerd is vandaag tweeëntachtig, zie ook pagina 35. Z'n pinken van vorig jaar hebben plaatsgemaakt voor twee kalveren, geleverd door Co van Zeger Beukers, veehandelaar uit Bunschoten. Het ene kalf is de blonde NL 4920/7545 en het andere is de prachtige blauwe met bles en streeprug NL 4916/75439. Die unieke nummers, compleet met barcode, het zijn een soort Jodensterren die worden gedragen in de oren. Ze zijn toegekend door ambtenaren, vaak in aanleg beslist gezonde boerendochters en -zonen, die echter lijden aan het Big-brother-is-watching-you syndroom. Enfin, de vrijgezel Beerd is op zijn twee kalveren nog veel gekker dan op de lieve meiden van de thuiszorg.

67

Bij het schoonmaken van watergangen tegenwoordig, valt vooral op dat inbraakafval wordt opgevisd: al dan niet opengebroken kluizen, televisietoestellen, restanten van wietkwekerijen, puin, asbest en ander grof vuil.

Het Waterschap en de Landinrichting zijn hier in de polder nogal druk en bezig. Natuurlijk blijf ik remmen voor de overspannen rand-debielen die zich onverantwoord, bumperklevend, van de de file op de A28 naar de file op de A1 haasten. Soms stop ik, stap uit en maak me breed en groot.

De overheid is hier watergangen langs de wegen aan het verbreden en dammen en duikers aan het vervangen. Dat is nodig omdat iets verderop een paar honderdduizend mensen worden gehuisvest (Amersfoort, Vathorst) met zoveel verstening en asfalt als gevolg, dat het hemelwater daar niet meer in de grond kan zakken.

Bij het maken van meer en bredere watergangen vergeten de ambtenaren deze kans waar te nemen voor de aanleg van natuurlijke slootkanten met taluuds waar zich rietkragen kunnen ontwikkelen. Met de mond belijden ze profaan het 'natuurgebied Arkemheen', en 'Nationaal landschap', maar intussen wordt dus echt vergeten dat vogelaars de te smalle polderwegen niet expres blokkeren als ze gebiologeerd in hun telescopen zitten te staren. Bovendien is het zo dat loonwerkers en boeren elkaar niet kunnen passeren zonder de weg en de berm kapot te maken en zonder de reflectorpaaltjes omver te rijden.

De nieuw gemaakte dammen met grotere duikers die meer water doorlaten zijn ongeschikt voor normaal landbouwverkeer en evenmin als nestelplaats voor zwaluwen. En met de manier waarop dit wordt uitgevoerd zullen de wegen gegarandeerd kapot worden gereden en verzakken richting sloot.

Luister even, ik heb wat te zeggen:

- geef voorrang aan langzaam verkeer en plaats waarschuwingssborden voor loslopende vee, zoals koeien en schapen,
- vervang het bord 'zachte berm' met de waarschuwing: 'geen berm',

- houd ermee op de straatkanten twee of drie keer per jaar vol te plampen met vermalen puin dat toch steeds weer wegwaait (werk de straatkanten af zoals men dat in Bunschoten doet),
- waardeer de poldergebruikers en ook het sluipverkeer is definitief verleden tijd, want geen bumperklever zal het bijvoorbeeld in zijn hoofd halen de tractor van veeoppasser Andries Pol met terriër te willen passeren,
- maak nou gewoon de bermen wat breder,
- doe er een taludje bij zodat zich een rietkraag kan ontwikkelen,
- leg parkeer- en passeerstroken aan voor vogelaars en (landbouw)verkeer,
- voorzie kruisingen van normale verkeersborden, want als het gras twee kontjes hoog is ziet niemand een kruising aankomen,
- herplaats reflectorpaaltjes zodra ze omver zijn gereden,
- plaats zo hier en daar een lantaarnpaal met zonnecel als energiebron,
- schakel een gerenommeerde topkok in voor het samenstellen van populaire gerechten van ganzen. We hebben het dan zo maar over geweldige ‘culinaire gevederde kerstmaaltijden’ die je niet in de bioindustrie hoeft op te blowen.

Luister naar mij! Ik ben niet gek.

Kunst van spoorbielzen

Zondag 14 december 2008

Zaterdag hebben Henk en zijn broer Steven de leuningen aan de trappen gemaakt. Die komen uit een gesloopt gebouw. Trappen van eikenhout, afkomstig van oude spoorbielzen; dat is kunst.

Zo rond kerst en nieuwjaar

Kinderziektes. En over inzet bouwteam geen klagen.

Ja, ja, het staat. Ik wilde eigenlijk wel met vakantie. In de oude terpwoning een nieuwe combiketel laten plaatsen. De oude was op. En dan meteen ff de oude waterbron geactiveerd. Merci, Gerard van Valkengoed uit Eemnes, met de groeten aan je broer Martin en moeder Annie. Je vader Rinus was een prachtig mens.

In de nieuwe woning is er waterballet vanwege een door vorst gesprongen waterleiding die van het souterrain een zwembad zou kunnen maken. Intussen is ook de warmtebron gestoord, door zowel kortsluiting als gasgebrek. En internet ligt eruit.

Dan vriest het lekker, wil je gaan schaatsen, maar brengt lauw drinkwater bij de paarden. En brengt kruiwagens mest naar de lijn tussen bevroren water en de ruit 'van sloot en plas'. Want als die kapot zou vriezen... Ik kan nu nog niet geloven dat ik straks dertig kilometer zal schaatsen op het natuurijs van de randmeren.

Elektrisch verwarmde paardenmest

Maandag 5 januari 2009

Het gaat vriezen. De voorruit 'in sloot en plas' beschermen we tegen de spatkracht van ijs, met paardenmest. Ik merk trouwens aan het gedrag van de paarden dat het heel zwaar gaat vriezen en voer ze extra. Met de elektrische Peter en Henk leggen we een verwarmingslint langs de ruit, zodat het op NAP minus zestig of zeventig centimeter daar niet fout kan gaan, zolang er elektriciteit is. Hans en Mark (Tetterode Glas) komen nog even meedenken en Jacob informeert hoe het gaat. Het voornemen een bouwvergadering te beleggen blijft uit de agenda. Zolang iedereen doet wat-ie belooft is dat ook niet nodig.

Het sluipverkeer in de polder leert dure lessen. Hier wordt niet gestrooid bij gladheid. Menig overhaaste bumperklever glijdt dan van de weg het ijs op om er daar onverzekerd met auto en al door het ijs te zakken. Onverzekerd ja, je bent in Nederland op een plekkie met veel ge- en verboden. En dit jaar gedenken we een jubileum van Calvijn.

Morgen ga ik een boom uitzoeken

Donderdag 15 januari 2009

Nekkeveld is een verbastering van het woord 'eikenveld'. Ik denk daarbij aan een groep bomen, eiken. De spantconstructie van de oude terpwoning is middeleeuws en vermoedelijk gemaakt van het hier voorhanden eikenhout. Een nog jonge eikenboom hebben we tijdens de bouw gespaard, maar is later toch doodgegaan waarschijnlijk door de toegepaste bronbemaling. Aan de slootkant, bij de gecamoufleerde kijkpost, tussen de overdekte bouwkeet en materialenberging heb ik de door Jon de Rooij bij de aftrap (zie pagina 19) meegebrachte stek van een treurwilg gepoot. Hij is vernoemd naar onze te vroeg overleden vriend Ton Kastermans. De geit (nietsonzienze omnivoor) weet deze plek niet. En, dus: hij doet het!

Bij de treurwilg hoort het volgende 'in memoriam'.

Ton, jongen,
Geschokt zijn we
en verslagen, kapot
mijn God!?
Dag Bea, dag die je lief zijn
dag Rieten mand
dag tegelzetter, dag fotograaf
dag charmeur,
Je gaf het leven kleur.

Ja, ik ga morgen een boom uitzoeken voor de open, solitaire plek bij de waterpartij en de dam naar het weiland. De voedingsbodem van veen, klei en zand is er goed. Het kan er flink waaien, dus ga ik niet alleen voor een mooie schaduwrijke kruin, maar vooral voor sterke wortels.

E-mail op Zondag 25 januari 2009

aan: team communicatie Nekkeveld EcoPlus: Gilbert, Thomas,
Wout Peter

cc: Expert Nijkerk Jan Gardebroek, Guard Systems Klaas de Graaf,
Joos van Tamelen, Jacob Vedder, Peter Duyst, Evert vd Geest,
Hendrik Veldhuizen

van: Douwe Veldhuizen

d.d. Zondag 25 januari 2009

Betreft: communicatie Nekkeveld EcoPlus/documentaire

Beste companen,

Vandaag zondag. Als het vandaag Maandag was zou ik om 7.00 uur voormiddag niet in de bouwkeet, maar hier aan de keukentafel het volgende met jullie willen bespreken.

Wil graag documentaire kunnen laten zien. S.v.p. mogelijk maken, zodat ik die in het souterrain kan presenteren.

Er is de documentaire Nekkeveld EcoPlus gemaakt en beschikbaar, waarmee we elkaar kunnen plezieren, maar sommige, ook wel normale mensen schijnt het niet te lukken dit digitale wonderwerk te openen en bij het bierfeest in de nazomer lukte dat helaas ook al niet.

Dit communicatievoertuig graag en met spoed in orde maken, want:

- ik heb burgemeester Renkema en wethouder Walet gevraagd hier op werkbezoek te komen;
- donderdag aanstaande komt architect Henk Leeftang kijken wat er met zijn ontwerp is gedaan;
- vrijdag aanstaande hier een gezelschap vrienden (m/v, 'Rond-om den rieten mand') die ik best wel graag vol trots wil laten zien wat wij er hier van hebben gebakken.

Kortom: souterrain, computer, beamer, projectiescherm... Ja. Douwe drukt op het knopje en de banana gaat.

Ook jij kunt naar de documentaire over de bouw kijken.

Ga naar www.nekkeveldecoplus.nl en druk op 'documentaire' aan de rechterzijde.

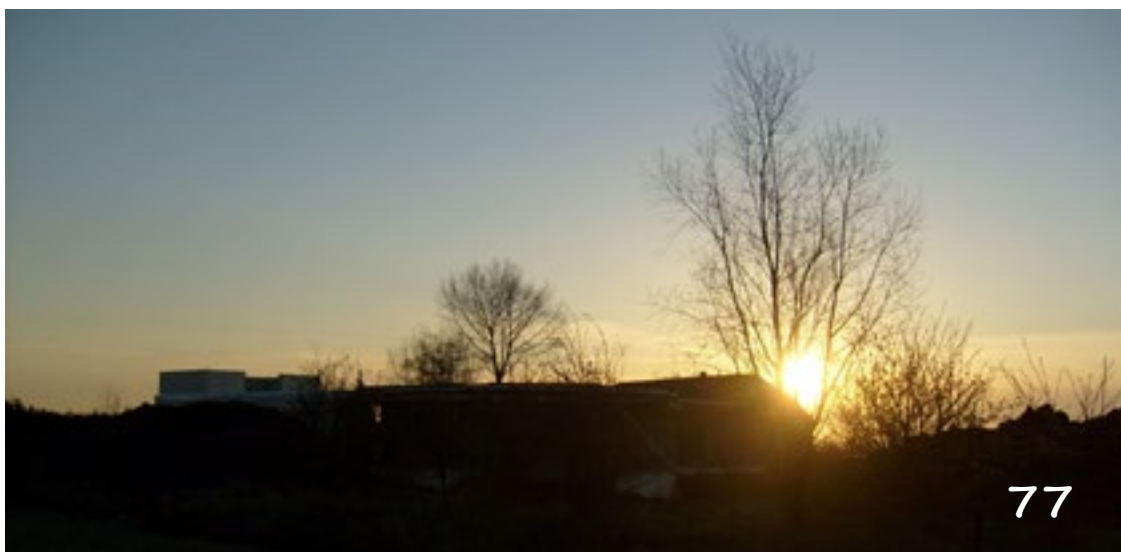
De grutto's zijn terug

Voorjaar 2009

De grutto's zijn terug

Heel grauw en nat is het nog
Maar de kieviten buitelen
En ondanks waterige depressies
Wordt ook de grutto weer gehoord
Ze vrijen
Kieviten buitelen
En de hazen dansen

Overbemesting en de biotoop van sloot en plas

In Nederland vertrouwen we niet alleen op God, maar ook op het Waterschap. [...] Tot zover een citaat uit het boek *Doen wat je gelooft* van Achmed Polderland dat zo ongeveer gelijk met de tweede druk van Bouwe met Douwe bij de drukker lag.

Hier in de polder Arkemheen wordt momenteel mest uitgereden, waar op zich niks mis mee is. Echter, ik voorspel dat de plas waarvan de onderwaterwereld vanuit het souterrain Nekkeveld EcoPlus zichtbaar wordt gemaakt de komende tijd vervuild zal zijn door overmatige bemesting. In de afgelopen twee of drie weken is hier vlakbij (illegaal) tot twee keer toe een forse hoeveelheid mest op en onder de zoden geduwd. Deze vloeit via het oppervlaktewater (regen) en ook via het grondwater de voormalige beek in, die in open verbinding staat met de plas van Nekkeveld EcoPlus. Het water van zowel de beek als de plas wordt dan bruin en de biotoop gaat dood.

Het betreffende weiland (waarvan ik de specifieke informatie achterwege laat omdat ik vandaag wel klokkenluider ben maar niet ingehuurd om de maffia erbij te lappen) ziet binnen de kortste keren wit van de meeuwen en in de huizen in de omgeving ziet het zwart van de vliegen. Weidevogels kun je er vergeten. En het stinkt. Het weidegras zal straks onder schapen slachtoffers maken, want die kunnen dat niet verteren en gaan er aan dood. (Naschrift red.:

deze voorspelling is helaas uitgekomen en het goede nieuws is dat de verantwoordelijke boer intussen zijn leven heeft gebeterd).

Een jaar of wat geleden lag ik bij een mooi voorjaarszonnetje te rusten in mijn hangmat toen iets verderop een wel heel dubieus poepie onder en op de zoden werd geduwd. Ik raakte erdoor bedwelmd en kreeg plotseling exzeem. Op de sociëteit die ik die avond bezocht reageerde men geschrokken: het gaat toch wel goed met je?

En van de week doken er plotseling twee grote oorverdovende helikopters met dubbele hefschroeven op. Ze scheerden zo laag en hard over de polder dat mijn paarden ervan op hol sloegen.

Als grote boze vogels vlogen ze rondjes boven Arkemheen, deze maffiabazen hadden er zichtbaar schik in. Na de verhuizing van vliegbasis Soesterberg zijn ze dit mooie gebied kennelijk gaan missen.

Hier wordt op de bordjes voor wandelaars en fietsers gevraagd bepaalde gebieden te mijden of in ieder geval heel stil te zijn. Ja, het is hier een beschermd natuurgebied...

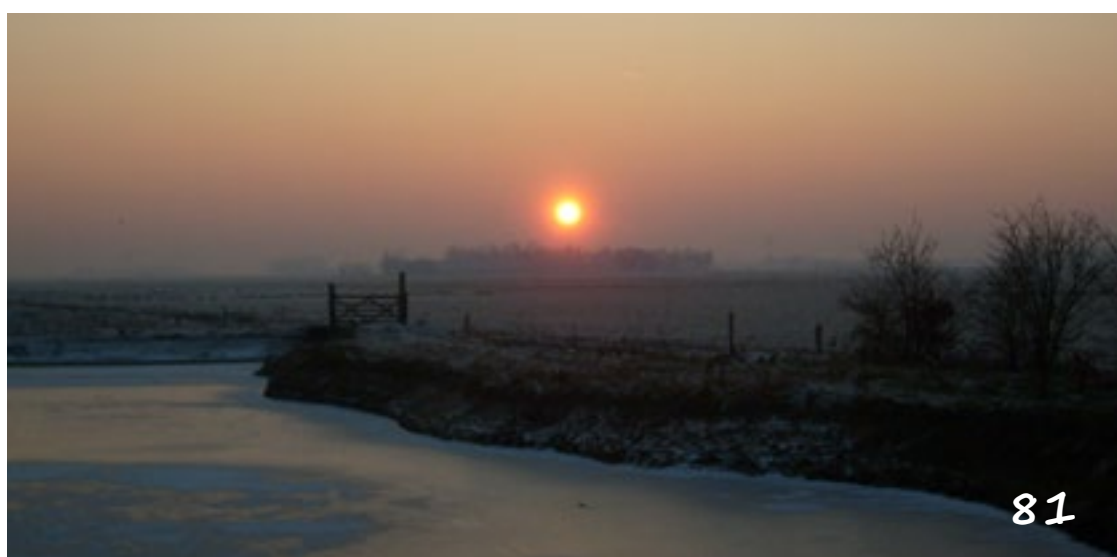
Nu begint het

Met de buurtvereniging van de polder hebben we onlangs geoefend hoe het is hier een grote groep mensen te ontvangen. Op 15, 16 en 17 mei zijn er open dagen met op Vrijdagavond happy hour en een heuse speakerscorner.

De tweede uitgebreide druk van *Bouwe met Douwe* ziet het licht. Dat ook GuardSystems (beveiliging), Expert (audio, video), Valkengoed (bronwater), De Reus en vele anderen hier hebben bewezen hun vak te verstaan ga ik niet uitleggen, want goede wijn behoeft geen krans. Een ooievaar is op het nest gezien en de geit heeft een oilam.

Bedankt mensen, nu begint de toekomst.

Deel 4

Pionieren in de Polder

*Wees uw vijanden dankbaar voor de les in
tolerantie, zelfbeheersing en geduld* -Dalai Lama

Open dagen

15, 16 en 17 mei 2009

Acht jaren voorbereiding en twee jaren bouwen. Ja, dan ga je open, want je bouwde niet voor een kluizenaar.

En dan vindt niemand minder dan de met de Sicco Mansholt-prijs (zie bijlage pagina 163) onderscheiden vernieuwer Jan Huijgen mijn 'speakerscorner'. Hier volgt zijn rede.

Door: Jan Huijgen, filosoof en boer van de Eemlandhoeve te Bunschoten

‘

Beste Douwe,
geachte aanwezigen,

Ik vind het bijzonder om op deze bijzondere droomplek het woord te voeren. Ik zag in de tweede druk van het boekje *Bouwe met Douwe* dat hij geïnspireerd was door de titel van het boek *15 jaar Eemlandhoeve: Cityside Oasis* (zie pagina 62). Dat oasegevoel komt ook op deze plek naar voren; ik heb mijn verhaal dan ook genoemd ‘de Polder-oase’. Aan het eind kom ik terug op deze oaseplekken nabij de stad en midden in de polder en heb een voorstel voor de verbinding hiertussen.

Ik heb in mijn voorstudie en tijdens de voorgesprekken mij beziggehouden met de vraag: wat gebeurt hier? Wat drijft deze man? Waartoe is deze Douwe op aarde, en meer specifiek, hier op Nekkeveld?

Zoals u begrijpt zijn dat niet de makkelijkste vragen, maar een filosoof moet soms weer de basisvragen stellen, waar we in ons gewone leven gewoon overheen leven. Ik waarschuw ook even voor mijn serieus zijn: dit is een serieuze filosofie over een bijzondere man.

Ik heb een tiental punten opgepikt, de Top tien van Douwes profiel. Je hoeft ze niet alle te onthouden, de tekst is beschikbaar en kan gepubliceerd worden op de website www.nekkeveldecoplus.nl

1. Ik heb bewondering voor een jongen die een droom ook metterdaad realiseert! Er wordt veel gedroomd, maar weinigen hebben het lef om ook tot daadwerkelijke uitvoering te komen. Hier hebben we zo'n man: hij had een droom, een visioen: de oude schoolplaat van Koekkoek (zie bijlage pagina 165) waar je diep in de sloot keek, was zijn inspiratie. En nu: ga eens kijken beneden onder water: je kijkt in de sloot. Douwe, proficiat met deze bijzondere doorkijk! Mensen, put er moed uit: dromen zijn niet alleen bedrog, maar kunnen gerealiseerd worden.

2. Daarbij aansluitend: de plaat van Koekkoek duidt op liefde voor de planten, de dieren, het leven van sloot en plas. Hoe vervreemder mensen raken van de natuur, hoe gedurfter onze ontwerpen moeten worden om mensen weer met de neus op die wonderlijke natuur te drukken. Hier is zo'n plek waar je je neus tegen

het glas kunt drukken, waar je over daken met natuur kunt lopen, waar je de plotselinge verrassingen van bijzondere dieren en wonderlijke rijkdom van biodiversiteit kunt beleven. Kortom: leven onder en dicht bij de natuurlijke bestaansbasis als tegenwicht tegen hoogmoedige menselijke verheffingen: de woontorens die je ook aan de einder van deze polder ziet staan. Douwe, nodig die mensen van La Balise (woontoren bij de polder aan de rand van Amersfoort, red.) uit en laat ze weer eens ootmoedig de aarde zien!

3. Midden in de polder nu geen witte schimmelbouw, maar een gedurfd ecologisch woonconcept: een plooi in het landschap. Kijk maar eens vanaf de dijk als je aan komt fietsen, kijk maar eens vanaf de Bontepoort naar dit uitgebreide woongebeuren. Het past in dit landschap: stoort niet, beweegt mee met de natuur, het landschap, ons Nationaal Landschap Arkemheen-Eemland. Ik vind het een kwaliteitskenmerk van landschappelijk ingepast ecologisch verantwoord en duurzaam wonen en leven. Burgers en overheden, waardeer deze innovator van ons Nationaal Landschap!

4. Ik heb vanuit mijn eigen gezinssituatie ervaren wat Douwe met jongeren doet: mijn beide zonen gingen graag naar deze merkwaardige open ruimte geven- de Veldhuizen toe. Eerst bij het Polderhuis in Bunschoten, waar naast mijn zoon zo vele jongeren hebben geklust en met elkaar gingen eten. Nu weer hier op deze plek. En wie de sociale kant van Douwe nog meer wil leren kennen leze het nieuwe boek van Douwe alias Achmed Polderland over zijn reis naar Suriname¹⁾. Kortom, deze plek is ook een leer-/ werkplek voor jongeren die nog niet helemaal ingepolderd zijn door

1) *Doen wat je gelooft*, uitgave in eigen beheer, maart 2009

de huidige efficiënte tijd- en educatiegeest. Overdracht naar nieuwe generaties: misschien ook een opdracht rond deze nieuwe werk- en leefplek.

5. Douwes creatie is ook een plek om te delen. Wie hem kent weet hoe hij dingen niet voor zichzelf houdt, maar uitdeelt. Zijn tekeningen van het ecologisch huisontwerp gaf hij aan ons: ik wil zeggen dat hij ons nieuwe huisontwerp bij de Eemlandhoeve ook geïnspireerd heeft. Wie wil delen, anderen wil inspireren, moet zelf vol zijn van iets. Hier is een volle ziel, die vanuit zijn volheid en concentratie wil uitdelen.

Ik wens allen die bij hem komen de openheid en aandacht om deze wonderlijke passie van Douwe te ontdekken en te ondergaan.

6. Dat brengt mij ook tot misschien de grootste opgave voor Douwe en de mensen rondom hem: deze plek van de bouwfase tot de beheerfase te brengen. Vandaag zijn wij hier bijeen om de afronding van Fase I, de bouw, te vieren. En laten we dat met vreugde doen. Morgen begint Fase II: de beheerfase van het bewaren, beheren en doorgeven van dit erfgoed. Hier is een nieuwe 'traditie' gemaakt rond het thema 'natuurlijker wonen, leven en werken'. Maar deze traditie mag nu worden verspreid en overgedragen vanuit een passend evenwicht. Dat betekent voor Douwe: de rust vinden, anderen toelaten en zelf loslaten. Ik zie dit als een nieuwe levensfase voor Douwe zelf. Douwe, sterkte ermee. En gasten: durf met de gastheer mee te denken.

7. Ik wil hier komen bij de typering van deze plek die ik in mijn titel al genoemd heb: dit is een Polder-Oasis. Niet een Cityside Oasis, maar een Polder-Oasis. Een oase is een plek om op adem te komen. Een plek waar amechtige mensen weer tot zichzelf kunnen komen. In een ontdekkend moment tijdens een voorgesprek werd

door Douwe zelf gezegd:

'Deze plek is een gezinsvervangend tehuis voor mijn eigen gebroken gezin'.

Hoe treffend is dan de Oase-gedachte: zuiver water drinken bij de bron, welkom bij het weidse uitzicht en je kunnen uitspreken in de intimiteit van face-to-face ontmoetingen.

8. Ik ga nog een spade dieper, een goede verstaander heeft hier maar een half woord nodig. Ik kom hier ook dicht bij het geheim en de uitzonderlijkheid van Douwe. Maar ik hoop dat we hier in deze Oase-plek verder kunnen komen. De bijzondere buitenkant van deze woonplek heeft als een weerspiegeling een bijzondere binnenkant van de maker van deze plek. Indrukwekkende creativiteit heeft een prijs: het balanceren op de grens van het mogelijke, de ontvankelijkheid en de kwetsbaarheid van het maken en soms het over-de-grens-heen-gaan. Wie wat eerlijker naar zichzelf durft te kijken, zal merken dat bij ieder die buiten-/binnenkant een rol speelt, maar niet veel mensen deze reis naar binnen durven ondernemen! Ik wens het hem, Douwe, van harte toe; Douwe *join the club* van binnenreizigers! (Uitdrukking 'reis naar binnen' is van Dag Hammerskjöld, een van mijn inspirators; zie boek Cityside Oasis interview: *Tucht van de menselijke intimiteit*.)

9. Ik wil wijzen op de regionale en maatschappelijke betekenis van wat zich hier afgespeeld heeft en nog afspeelt en zich nog zal afspelen. Ik zal dit punt niet verder uitdiepen, dat vraagt een uitvoeriger beschouwing van wat de postmoderne maatschappij en mens nodig heeft, en waarin hier de eerste stappen gezet zijn voor een vruchtbare richting.

10. Tot slot: ik zou het voorstel willen doen om tot verbinding te komen van deze Oase-plekken. We hebben er nu twee in ons Nationaal Landschap Arkemheen-Eemland: de Cityside Oasis rond de Eemlandhoeve en de Polder-Oasis van Nekkeveld EcoPlus. Misschien kunnen we tot een Netwerk van oases komen met een

Pelgrimstocht tussen deze twee oases. Een volgende stap zou zijn te komen tot een 'Orde van Oases', zoals in de middeleeuwen nieuwe kloosterordes ontstaan zijn. Te beginnen in Arkemheen-Eemland, uitbreidend naar de Veluwe, de Utrechtse Heuvelrug, het Gooi en van daaruit naar de regio's daarbuiten, tot in het verre buitenland toe! Tot zover mijn droom, die ik graag aan deze makker-dromer aanbied! Voor deze volgende fase zou ik graag een eerste ontwerp voor deze Orde van Oases aan Douwe willen aanbieden.

Na acht jaar voorbereiding en twee jaar bouwen, vijftig mensjaren werk, materieel, grondverzet, anderhalf miljoen kilo beton, staal en glas is het nu aan de natuur Nekkeveld EcoPlus haar ware gezicht te geven. Geef het nu drie jaren alle seizoenen. Met de natuur in de hoofdrol en de mens als rentmeester van de schepping zal het gebouw opgaan in het landschap. De Gelderse Welstandscommissie benoemde de harmonie met de polder, dat het gebouw opgaat in haar omgeving het Nationaal Landschap Arkemheen-Eemland, dat deze groene plooi in het landschap een compliment verdient.

Van mest melk maken

Als weiland vooral wordt gebruikt om poep te ruimen, groeit er vervolgens een grote bos gras dat stijf staat van de eiwitten. Voer dat aan de koeien die er weliswaar van aan de schijt raken, maar je hebt dan wel: melk. Veel melk.
(De foto hieronder laat dat niet zien, in tegendeel).

90

Dansende vogels

Zondag 5 juli 2010

Al in de vroege morgen heb ik genoten van de bloeiende veldbloemen die hier in het weiland worden bezocht door vlinders. Het was de laatste tijd bloedheet en droog. De nieuwe boom (rode kastanje) snakt naar water en de ondergrond van de vegetatie op het dak is gortdroog. Het is vandaag Zondag. In het kleine kerkje te Eemdijk denk ik erover na en neem het besluit de boel te gaan besproeien.

En dan komt er dezelfde middag nog: regen! Duizend spreeuwen en honderd zwaluwen dansen in de lucht en nemen zo een douche.

Weiland op de schop

Maandag 6 juli 2009

De ontwikkeling van botanisch hoogwaardig weiland met natte en droge delen, flauwe taluds langs de watergangen, ondermeer met riet en zo hier en daar een poel, zo luidt een van de ambities van Nekkeveld EcoPlus. Ambtenaren van de provincie Gelderland hebben over de uitvoering daarvan ook een standpunt en om daaraan te voldoen zijn delen van het weiland de afgelopen twee weken op de schop gegaan. We hebben ermee mogen wachten tot het einde van het broedseizoen, maar het is wel even slikken de door mijzelf als 'schepper naast God' gezaaide, nu tot bloei gekomen grassen en veldbloemen te offeren.

Intussen de boel opnieuw ingezaaid. Het is groeizaam weer. Het komt goed. Ook voor de vlinders.

Stevige vlaaien

Zondag 19 juli 2009

Er lopen 'droge' koeien in het weiland dat dit jaar nog niet is beweid of gemaaid. En ook omdat dit land al jaren niet is bemest, is het gewas stengelig en eiwitarm. Deze koeien staan een tijdje 'droog', totdat het volgende kalf wordt geboren en de melkproduktie weer op gang komt.

Tot die tijd maken ze mooie stevige vlaaien. Ze liggen vanmiddag in alle rust te herkauwen en kunnen hun geluk niet op (foto op pagina 90). De boektitel *Liggen in het gras* van Toon Hermans komt in mij op en ik volg letterlijk. Op mijn rug in het gras zie ik aan de hemel de heldere zon en wolken. Bedoelde Jan dit met 'het begin van de reis naar binnen' in deze polder oase?

Naar de gevangenis...

Maandag 29 maart 2010

Vandaag ben ik op last van het Waterschap door de politie naar de gevangenis in Barneveld gebracht. Ik heb nog kans gezien mijn verstandige oudere broer te bellen. Hoewel ik kalm ben gebleven hebben ze me in de boeien geslagen, achter in de politiewagen gezet en afgevoerd vanaf de Bontepoort, nadat ik met mijn pick-up had geprobeerd te verhinderen dat daar een sloot wordt dichtgegooid op een perceel grond dat mijn eigendom is. Ze hebben me gefouilleerd, m'n telefoon, sleutels, portemonnee, broekriem en schoenveters afgenomen, in het arrestantenhek gezet met een roestvrijstalen poepdoos ('hufferproof') en uiteindelijk proces-verbaal opgemaakt. O ja, ik heb een boterham met kaas gekregen. Ben ik een crimineel? Je wilt het niet geloven? Het maken of hebben van een sloot op eigen terrein draait uit op een zaak waarvoor je heden ten dage wordt opgepakt, dus. Na zes lange uren ben ik ontslagen uit de gevangenis en heb een taxi laten komen voor vervoer terug, naar de plaats van het delict.

Hiep, hiep, hiep... voor de Gele plomp Maandag 5 april 2010

Vandaag hebben we de Gele plomp uitgezet op een waterig stukje veen bij de Bontepoort. Ja, 'we' (in het Engels: 'we'), met prachtig uitgedoste ladies en geklede gentlemen. Dit lentefeestje hebben we gevierd met een rit per antiek rijtuig, een zogenaamde Wagonette, bespannen met de door mij gefokte Gelderse paarden die samen al veertig jaar oud zijn.
Hoera!

Bruinvissen

Vrijdag 9 april 2010

Als jochie rende ik van de poepdoos met watercloset snel naar de dichtbijzijnde sloot om daar mijn 'bruinvis' in het water te zien belanden. Die sloot zag er net zo uit als op de vandaag gemaakte foto.

Tot aan het formele begin van het broedseizoen op 1 april (geen grap deze keer) was het toegestaan de overblijfselen van de bio-industrie in de polder te brengen. Het resultaat hiervan zie je nu op het water drijven.

We hebben al een paar dagen mooi weer gehad en het grasland kleurt weer groen: het groen van de weinige grassoorten die goed gedijen ondanks of juist dankzij (over)bemesting.

Meteen na 1 april zag ik het bevoegd gezag met helikopters in de lucht om overtreders van de mestwetgeving te spotten. Of zouden ze zijn uitgevlogen om de weidevogels aan te zeggen dat het nu tijd is om te voldoen aan de cultuuropdracht: vermenigvuldig u! Zelf ben ik alweer bijna twee weken op vrije voeten. Er zijn intussen, voor zover mij bekend, geen arrestaties verricht hier in de polder.

Over namen, adressen en zo...

De kleinkunstenaar Hentemeut komt uit Bunschoten maar maakt haar publiek altijd wijs dat ze van Nekkeveld komt. Ik ken iemand die als hij wordt bekeurd steevast een fout adres opgeeft: Nekkeveld. Zelf bedienende ik me op een datingsite van de nickname: Polderland. Mijn vee is van Fokstal Polderland. En op de omslag van het boek *Doen wat je gelooft* prijkt als schuilnaam: Achmed Polderland. De schrijver daarvan, dat ben ik.

Vanmiddag ben ik lid geworden van jachthavenvereniging De Zuidwal die hier vlakbij een huiskamerachtig buurtcafé heeft met Suzan en Teus Kroon als gastvrouw en gastheer. Op het lidmaatschapsformulier heb ik als beroep opgegeven: polderboer.

Dienaren van overheden behandelen Nekkeveld EcoPlus als een wolf in schaapskleren. Nog. Want erkenning zàl er komen.

Onlangs googelde ik op het trefwoord: poldertuin. Geen resultaten bij deze selectie; en ook Van Dale geeft geen antwoord.

Een poldertuin, beste lezer u begrijpt me: dat is de tuin van het Polderlandgoed Nekkeveld. In die tuin ben ik de hovenier, met een geit als knecht.

Natuurlijker wonen en leven

Toen ik even niet keek of achter een boom stond te wildplassen heeft de overheid in het ontwerp voor een nieuw bestemmingsplan bij mijn plaats te Nekkeveld het woord 'agrarisch' doorgestreept en de bestemming 'wonen' genoteerd. Beste overheidsdienaren, dat kan dus niet. Hier wordt buiten gewoond en het buitengebied, dat is agrarisch. Wat is 'wonen' eigenlijk? Persoonlijk geef ik er de voorkeur aan te wonen in lieve harten.

'Natuurlijker wonen en leven', is de missie van het project Nekkeveld EcoPlus. En leven is ook werken.

Bouwt niet voor kluizenaar (1)

Dat akkefietje over het bestemmingsplan zal wel worden opgelost, mag ik hopen. Maar dat zal niet gaan zolang overheidsdienaren het project Nekkeveld EcoPlus tegenwerken, in plaats van waarderen en stimuleren.

Turbo MacKwek (pagina 51) verkeerde in een situatie waarbij hij maar beter z'n kop kon houden. Maar ik mag van mijn hart geen moordkuil maken.

Op enig moment tel ik de namen van meer dan twintig fanatieke ambtenaren van gemeente, provincie en waterschap, die onder de vertrouwenwekkende lieve noemer die 'handhaving' heet allerlei zinloos geweld optuigen met stiekeme samenzweringen en tientallen aangetekende brieven en zelfs de aanschrijving dat 'het ontvangen van bezoek alhier een vergunning vereist'. Jawel, tegenwoordig gaan de grutto en de modderkruiper in dit natuurgebied voor de mens, juridisch althans.

Ik ga gewoon door, totdat ik eindelijk de hand van de dijkgraaf mag kussen, want weet je, ik heb gehoord dat dat tegenwoordig gewoon een roodharige, leuke, mooie meid is!

Annemarie Moons, dijkgraaf van het Waterschap

Dansende pinken

Op de foto's dansen ze al niet meer. Beerd heeft z'n pinken in de wei gebracht. Vorige week had ik de kans prachtige plaatjes te schieten van de thuiszorg-meid die z'n bedstee opschudde, terwijl hij zelf de pinkenstal aan het opstrooien was. Maar, klaag, klaag, m'n batterijen waren leeg.
Geen mooier land dan Nederland.

Het haasje

Deze haas is het haasje. No comment.

Boerengeriefhout

De es is of was een veelvoorkomende boom bij boerderijen in het weidelandschap. Het hout ervan werd gebruikt voor landbouwgereedschap. De stelen van batsen en spaden werden gemaakt van essenhout. En omdat het een taaie houtsoort betreft werden er ook trekstangen: 'oosthouten' en zogenaamde 'burries' (de bomen, waartussen een werkpaard werd gespannen) van gemaakt. De verzamelnaam hiervoor is 'boerengeriefhout'.

Op de foto zie je een jong essenboompje bij een stuk kienhout dat herinnert aan de ontginningsgeschiedenis, van toen hier nog geen weidelandschap was, maar een bos.

Kikkerconcert

Al een keer of wat maakte ik een begin met de titel 'Kwakende kikkers'. Maar het wil steeds niet lukken daar een verhaal bij te schrijven. Ik weet nu waarom. Alleen ernaar 'luisteren' brengt je verder.

103

Pinksteren 2010; natuurlijk

In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is vandaag kleinzoon Chris gedoopt. Bij het oude kerkje in 't Woudt in het weidse Delftland staan Gele lissen te bloeien. Te Nekkeveld is de Gele plomp ontloken. Daarvoor driemaal: hoera!

Bij het ondergaan van de zon denk ik over de elementen van water, vuur en aarde (en aan seks natuurlijk).

In het holst van de nacht word ik wakker in mijn fauteuil, allenig en met een opgevouwen krant van gisteren op schoot; en Classic FM nog aan.

Een volgend verhaal kan gaan over het enkelbandje dat ze de poldermensen te Arkemheen, hier in dit natuurreservaat zouden willen omdoen, maar gekken zijn gewenst in de polder. Straks kun je ook mij met kijkapparaten spotten vanaf de hoge dijk en verrukt roepen: 'Kijk, een polderboer!'

Ik denk aan de Indianen van Amerika en de Aboriginals van dat andere werelddeel.

Slap excuus

20 mei 2010

Men wil een vredespijp met mij roken. Twee wijze mannen van het waterschap komen op bezoek, eigenlijk om spijt te betuigen voor het dempen van het water waarmee ik de dam van het weiland bij de Bontepoort had afgewerkt en waardoor ik ten onrechte in het arrestantenhok van de politie ben beland (pagina 94). Tussen de twee kopjes thee door geven ze ruiterslijk toe dat tientallen medewerkers van meer dan een handvol overheden en instanties elkaar wel zo hebben lopen 'opfokken' dat de situatie volledig uit de hand is gelopen.

Desgevraagd wordt deze spijtbetuiging in een wollige brief schriftelijk aan mij bevestigd als volgt. '[...] Het waterschap betreurt de gang van zaken. [...]'. Daarmee zou ik genoeg moeten nemen. Nou, nee dus, dit is een slap excuus.

Brandrode koeien

Vanmorgen heb ik te Vaassen mogen kijken naar ‘brandrode’ koeien, die afstammen van een liefdevolle fokrichting van boeren die zo ongeveer zijn uitgestorven. De schrijver Geert Mak is er nog altijd overstuur van.

Enfin, het was een mooie dag. De zomer is begonnen. Vanmorgen heb ik te Vaassen mogen kijken naar ‘brandrode’ koeien, dat zei ik daarnet ook al.

Nadat ik gisteravond mijn bureau had opgeruimd las ik in de krant over die koeien en vanmorgen ben ik daar dus naartoe gegaan. Onderweg tikte ik een rieten-mand-voor-een-kind-achter-op-de-fiets op de kop en een kinderbox, de eerste dwangbuizen voor jonge mensenkinderen.

Trots

Zondag 20 juni 2010

Het gebeurde ruim twintig jaar geleden. Topfokker Douwe Vedder en ik waren er trots op. Bij de Centrale Keuring, zeg maar: 'het wk voetballen' voor veefokkers, presenteerde hij zijn kampioenskoe. En ik presenteerde daar mijn fokprodukt de Gelderse merrie: Emmes. 'Emmes' betekent: waarheid. De harde waarheid vandaag-op-Zondag is dat mijn naamgenoot en neef de topfokker zijn trotse veestapel heeft moeten verkopen. Hij heeft geen opvolger en in het kerkblad staat te lezen dat hij slecht nieuws heeft gekregen over zijn gezondheid.

Van de preek vanmorgen in de kleine kerk te Eemdijk weet ik me niets te herinneren. Mijn gedachten waren bij hem en zijn prachtige koeien, die nu in een heel grote stal worden geëxploiteerd; met behulp van een melkrobot.

Gras

Zondag 27 juni 2010

Gelijk het gras is ons kortstondig leven, zegt de Psalmddichter. En Loesje vindt dat leven meervoud van 'lef' is.

Ik heb het grasland aan de Bontepoort opengesteld voor het publiek. VRIJE WANDELING TOT AAN HET VOLGENDE HEK, staat er op het bord.

En het motto van deze tijdelijke openstelling:
het meervoud van leven is: gras!

108

Waar is toch die goedlachse jongen, die...? 2009/2010/2011

Drie jaar heb ik over dit verhaal gedaan. Keer op keer heb ik mijn teksten verscheurd of was ik zo geblokkeerd dat van schrijven helemaal niets terechtkwam.

Ik ben in Praag geweest en heb nagedacht over het leven en werk van Franz Kafka (1883 - 1924; zie bijlage pagina 164).

Mijn generatie is opgevoed met gezagsgetrouw zwijgen, ja knikken en het spreekwoordelijke 'spreken is zilver, zwijgen is goud'. Dat hebben we intussen wel afgeleerd, want zwijgen is fout. Ik ben figuurlijk gesproken ook bepaald niet de modderkruiper die in mijn polder op grond van enge interpretaties van nationale en Europese wetgeving boven de mens is gesteld. Ook weiger ik het nu nog denkbeeldige enkelbandje of de onderhuidse chip waarmee 'Big brother' (George Orwell, 1984) gezag wil uitoefenen over mij en mijn project Nek-keveld EcoPlus.

Al drie jaren beheerst de veldslag, die zich het best laat benoemen als bureaucratische nachtmerrie, mijn leven en werk.

Ik loop veel deuren plat, in Leusden bij het waterschap, Arnhem bij het provinciehuis en de rechtbank, Nijkerk, het gemeentehuis en intussen ook 's-Gravenhage: de Raad van State.

De Kafkaëske taferelen in mijn polder met de inzet van tientallen ambtenaren, juristen en deurwaarders, die mij bombarderen met inspecties, aangetekende brieven (ik drink tegenwoordig koffie met de postbezorger als hij voor de zoveelste keer om mijn handtekening vraagt), een spervuur van procedures en dwangsommen. Kortom: lawines van enkel en alleen maar meer, steeds meer negatieve

energie, daar ben ik strontziek van. Ik ben kilo's afgevallen en zit slecht in m'n vel. Het is maar goed dat ik niet meer ben getrouwd, want met zoveel bagger kun je echt niet bij je geliefde terecht, hoeveel ze ook van je houdt.

Mijn omgeving begrijpt er niets meer van. Hoe kun je zo'n mooi project neerzetten en toch een vervelende sarcast worden?

Aan mijn zanglerares leg ik de volgende vraag voor. Waar is toch die goedlachse jongen gebleven, die altijd wel een liedje in zijn hoofd had, neuriede of floot?

Ze dringt erop aan dat ik aangeef wat er nou eigenlijk aan de hand is. Ik haal mijn schouders op en zeg schuchter: het gaat nergens over, onzin, niks, nada. Daar neemt ze geen genoegen mee en dringt erop aan dat ik het toch onder woorden breng. Ik kijk een schuin beetje omlaag en zeg het:

De huidige bijgebouwen moeten weg, terwijl de door mij gevraagde vergunning voor de bouw van een veestal en berging achteloos, zonder pardon, is geweigerd. En dat terwijl mij zwart op wit de doorgroei naar een agrarisch bedrijf is beloofd! Zonder pardon ook, waarmee de overheid zich lomp, jaloers en onbetrouwbaar toont, de donkere kant van de bureaucratie laat zien. Zelfs een bouwvallig cultuurhistorisch bijgebouwtje moet weg. En ook het houten buitenbad (hottub) moet worden verwijderd. Ik heb er geen ander woord voor: *pesterij*.

En hoe zit het met die dwangsommen? Ja, eh, iets van rond de honderdduizend euro. En dan? eh, dan gebruiken ze dat geld om hier zelf orde op zaken te komen stellen. Is dat alles? Nou nee, wat me eigenlijk nog het meest dwarszit is dat ze mij ten onrechte als een wolf in schaapskleren zien en daarvoor bureaucratisch in de ban hebben gedaan. In plaats van stimulans en waardering oogst ik bij de overheden alleen maar negatieve energie en teleurstellingen. Het voelt alsof ik vervloekt ben. En het houdt maar niet op. Ik betrap mezelf erop dat dit bij mij foute energie opwekt.

Laatst werd ik er 's nachts wakker van. Ik had gedroomd dat ik op de laadbak van mijn pick-upauto een wapen had laten bouwen, zoals je die op televisie wel ziet op gevechtsvoertuigen in Libië. Een andere keer schrok ik wakker omdat ik met mijn buks de banden lek had geschoten van de shovel van een onschuldige sloper. Dat ik zo word gewantrouwd en tegengewerkt maakt me teleurgesteld en boos tegelijk. Hoe durven ze! Weten ze wel wie Douwe Veldhuizen is die te goeder naam en faam bekendstaat en de reputatie heeft als beëdigd vertrouwenspersoon altijd oprecht en trouw door het vuur te gaan?!

Mijn lerares raadt me aan eerst eens goed kwaad te worden en met de energie die dan nog overblijft 'naar binnen te reizen' (dat zei Jan Huijgen ook al) en te leren mijn boosheid om te zetten in positieve energie.

Goed kwaad worden

Voor de eerstvolgende deurwaarder die hier dwangsommen komt incasseren, zet ik de volgende scheldkanon klaar, af te leveren bij zijn opdrachtgever (lees: burgemeester, dijkgraaf, provinciebaas).
Kafkaëske huffer,
Waarom heb ik jou zelf hier nog nooit gezien? Kom op als je durft!

Dan zal ik je recht in je smoel zeggen:

Donder op met die deurwaarders en weigerambtenaren van jou, opdonderen!

De groeten (!) van Douwe Veldhuizen, Polderheld.

Vertaald volgens Van Dale en ook met betamelijk fatsoen staat hier vermeld:

Raadselachtig, beangstigend, grof en gemeen persoon,

Waarom bent u hier nog nooit op projectbezoek geweest, ondanks herhaalde uitnodigingen?

Groet van Douwe Veldhuizen, Nekkeveld EcoPlus.

Deze oefening lucht nog niet echt op. Gelukkig gaat mijn nachtmerrie toch voorbij als ik voldoende positieve energie vind om een brief te willen schrijven aan de staatssecretaris.

Ik droom weer over kastelen, wuivend riet, ganzen, zwanen en koeien. En ook leef ik weer gewoon in het heden van de toekomst. Ik ga contact zoeken met staatssecretaris Henk Bleker. Ja, dat ga ik doen. Ik zal hem vragen om de inzet van gezond boerenverstand.

Nijkerk, 19 september 2011

Betreft: doorgeschoten beleid in Natura 2000 gebied de polder Arkemheen bij Nijkerk & het pesten van Douwe Veldhuizen.

Geachte Staatssecretaris Henk Bleker,

Hiermede stel ik een geval van doorgeschoten beleid aan de orde; beleid dat te waardenen particulier initiatief frustreert en leidt tot het pesten van mijn persoon: Douwe Veldhuizen van het project Nekkeveld EcoPlus.

De casus. Je geeft als rentmeester-eigenaar-idealist-met-een-missie in een project van tien hectare na de initiële investering van vijf miljoen euro het luttele bedrag van duizend euro aan een loonwerker voor het accentueren van waterkanten van weilanden, je laat een greppel opfrissen, evenals een bestaande slenk (voormalige sloot) en graaft een poel. Dit gebeurt enkel en alleen in het kader van natuurvriendelijk bedoeld onderhoud, maar...?! Terwijl dit werk wordt uitgevoerd, melden zich ijverige ambtenaren met een denkbeeldige politiepet op en leggen het werk stil in naam der wet. Ze sturen bovendien een vliegtuig de lucht in om de eveneens denkbeeldige overtredingen in mijn Natura 2000 gebied de polder Arkemheen vast te leggen. Er volgt meer bombastisch zinloos geweld: aanschrijvingen, dwangsombeschikkingen, zwaar overleg met een handhavingsdelegatie in een deftige kamer der Provinciale Staten, een listige handreiking in de vorm van een 'broodje aap', een formele weigering, bezwaar, beroep, een hoorzitting en thans is het zelfs zover dat ik voor hoger beroep naar de Raad van State word gedirigeerd.

Overigens staat deze casus niet op zichzelf met het weerbarstige optreden van de provincie Gelderland. Ook wordt samengespannen met bureau-craten van de gemeente Nijkerk en het waterschap. Zo heeft de gemeente bijzaken tot hoofdzaken weten te verheffen, waarover, jawel, ook een zaak aanhangig is bij de Raad van State. Ook het waterschap anticipeert in deze veldslag, maar maakte fouten door ten onrechte beslag te leggen op mijn bankrekening en zonder mijn toestemming werkzaamheden uit te voeren in mijn weiland, wat er toe leidde dat ik in een politiecel ben beland; onbedoeld ja, maar wel op grond van de (onrechtmatig verkregen) titel: 'In naam der Koningin'.

Beste Henk Bleker, ik ben niet uit op publiciteit. Ik ga media-aandacht bewust uit de weg, omdat die niet verder reikt dan de waan van de dag. Daarmee zou ik mijn project tekortdoen. Als beter alternatief voor de waan van de dag werk ik in de luwte aan een doelmatiger podium, het boek met als werktitel: *Nekkeveld EcoPlus, het scheppingsverhaal van een ecologisch landgoed in de 21ste eeuw*.

Beste, het is me niet gelukt de eerste burger van Nijkerk hier op projectbezoek te krijgen, evenmin de dijkgravin van het waterschap en de gedeputeerde van de provincie. De pesterijen van de dienders van deze overheden hebben wel zoveel kou in de lucht gebracht dat dit niet opportuun is.

Geachte Secretaris van de Staat der Nederlanden Henk Bleker, deze burger vraagt u de lagere overheden tot de orde te roepen en mij te doen waarderen en faciliteren in plaats van te frustreren en pesten. Ook de verspilling van overheidsgeld is een halt toe te roepen. De duizend euro die ik de loonwerker betaalde voor onderhoud is alleen al door de provincie Gelderland in honderdvoud overtroffen. Daar is geen rekenwerk voor nodig, ik voel dat op m'n Hollandse klompen aan.

U bent van harte welkom mijn project te bezoeken, waarbij ik dan uitdrukkelijk geen persmensen wens te betrekken. We zouden een kop koffie kunnen drinken bij de documentaire over Nekkeveld EcoPlus en ook de laarzen aantrekken en even uitwaaien in onze polder Arkemheen. Tot besluit, bewindsman, wil ik met u wel begrijpen wat wijlen mijn moeder bedoelde toen ze zei dat je het risico loopt dat-ie er wordt afgehakt... als je je kop boven het maaiveld uitsteekt. Ook sprak zij in dit verband wel over hoge bomen...

Met vriendelijke groet,

Douwe Veldhuizen.

115

Bouwt niet voor kluizenaar (2)

Dit verhaal schrijf ik vanuit de *toekomst*. Ook hier wordt aan de toekomst gebouwd. Nekkeveld EcoPlus heeft driehonderdduizend randstedelijke burens, waarvan ik er veel op de Zeedijk van de voormalige Zuiderzee (nu Randmeren) zie fietsen. En met het oog op de vergrijzing voegen zich daar grote aantallen scootmobielen en Segways bij. De gekscherend ‘Deltawerken’ genoemde plannen om de oude zeedijk te verzwaren zijn inmiddels uitgevoerd en ook de recreatieve functie is versterkt.

Tussen het stoomgemaal Hertog Reijnout en het Landgoed Nekkeveld met hun fraaie poldertuinen, is het Slot Hulkestein uit zijn as herrezen en wel eigentijds en modern met verrassende recreatieve voorzieningen en een artistiek en creatief cultureel centrum. Vanaf de dijk is er een brug naar dit door water omgeven slot dat geschiedenis heeft geschreven vanaf de Middeleeuwen.

Ik mag anno nu verwijzen naar de boeken *Verdwenen burchten in de voormalige Zuiderzee*²⁾ in het bijzonder deel III *Raadsels rondom kasteel Hulkestein* en *Landschappen van Nijkerk-Arkemheen*³⁾ in het bijzonder deel IV: *Verdwenen landschapselementen*. Ik denk erover er een website voor te laten bouwen, want dit projectvoorstel verdient alle aandacht; een PowerPoint-presentatie hiervan geef ik in de cinema onder het maaiveld van het hoofdgebouw van landgoed Nekkeveld.

Terug naar de toekomst. Douwe heeft niet gebouwd voor een kluizenaar. Zijn landgoed is een *zorghotel* geworden voor prettig gestoorde groene bejaarden. Het is daar goed toeven.

2) van L.J. van der Veen en S.D.O. van der Veen, ISBN 90-75496-14-1

3) van Drs. Frank van Dooren ISBN 90-266-00-96-8

Allenig?!

Maandag 9 augustus 2010

Voor dag en dauw word ik wakker, helemaal allenig!

In het zwembad word ik begroet door de aardige badjuf Marjan. Het verse broodje in het benzinestation is liefdevol bereid door de familie Groen (ook bij keurslager Koelewijn hebben ze lekkere broodjes) en ik haal een krant bij de altijd vriendelijke Sasja van de Readshop.

Ik leen Trude even van Gijs Bast. Ze is pedicure en behandelt mijn voeten. Intussen bepraten we het wel en wee van onze kinderen, familie en gemeenschappelijke vrienden en kennissen.

Te Nekkeveld wassen de nijvere Joos en ik liefdevol de ramen en buitenboel van de oude terpwoning. Na gedane arbeid genieten we van een kop soep aan de oever van het Nijkerkernauw bij het polder-, buurt-, familie- en watersportcafé de Zuidwal van Suzan en Teus.

In het paleis van Justitie te Arnhem is een mooie vrouw vanmiddag de rechter, maar haar schoonheid houdt ze verborgen achter haar toga. We hebben vanmiddag een driehoeksverhouding met: de officier van Justitie die een oude bekeuring (jawel, wegens vermeend 'ecoterrorisme', van het Waterschap!) opeist, ikzelf als de pineut die zich mag verweren en zij: de rechter die rechtsprekt. Ik maak nu een heel lang verhaal kort. Dat doet ze, ze spreekt recht. Ook dit dossier kan eindelijk worden gesloten en ik hoef niets te betalen.

Op een terras aan de Rijnkade rust en eet ik wat. Vlakbij zitten drie mooie jonge meiden met elkaar te kletsen in het Duits, afgewisseld door Turks, de taal van hun ouders. Iets verderop bepraten twee vrienden de verkoop van hun woningen. Ze brabbelen over de markt en de meningen van makelaars. Ik val er pardoes van in een hazenslaap en ga daarna de stad in.

In de Koepelkerk te Arnhem is een concert. Bij de pianovleugel vertolken prachtig mooie en elegante vrouwen de Aria's van Mozart. Vanaf de galerij zie ik hoe hun schone borsten er helemaal in meebloeien.

In een salon bij de oever van de Rijn masseert een vaardige Thai-
se dame vanavond mijn laatste beetje stress van vandaag eruit.
Het schemert al. Ik ga naar huis. Het licht van mijn fiets doet het
en op de auto zit geen parkeerbon.

Meer vrouwen heeft een man op een dag als vandaag niet nodig,
mijmer ik. De gedachte komt bij me op dat ik minstens zo gelukkig
moet zijn als buurman Beerd met zijn dames van de Thuiszorg.
Naar huis, naar Nekkeveld, het landgoed, het frisse, schone bed;
want Joos is vandaag geweest.
Allenig, wat erg!

Nu ga ik je vertellen over het moois dat gebeurt in de weilanden van het landgoed. Achterstevoren en willekeurig...

Afgelopen week is er vijftientig ton natuurlijke ruige mest (vaste mest van stro en poep, dit in tegenstelling tot 'drijfmest' dat onder de graszoden wordt gespoten) aangevoerd en over de weilanden verspreid. Dit is gebeurd in slalombewegingen, waardoor willekeurige delen wel of juist niet zijn bemest. De slootkanten en de 'voortuin' langs de Bontepoort zijn helemaal niet bemest en ook niet gemaaid of begraasd.

Gemaaid (de hooibouw) is er ruim een maand geleden, begin juli. Niet alles is toen glad geschoren. Langs de sloten en slenken is niet gemaaid en voor de rest is er in een vlekkenpatroon gewerkt zodat op willekeurige en onwillekeurige plaatsen het gewas nog gewoon hoog en ruig aanwezig staat te zijn. Dit biedt mogelijkheden voor de uitzaai van de graasgrassen, kruiden en veldbloemen die uitbundig hebben gebloeid en waar nu de vogels plezier aan beleven. Vlinders en libellen fladderen er de lieve lust. Ook zelf ben ik er tot vrijen verleid, overigens zonder te beseffen dat hier ook brandnetels zijn. Koppels fazanten vinden er voedsel en beschutting. En de hazen hebben er hun 'legers' (schuilplaatsen). Vlak bij huizen in hun burcht natuurlijke vijanden: vossen. Ook wordt de kiekendief gezien. Er is hier toch wel degelijk (een begin van) natuurlijk evenwicht, ik heb tenminste geen soorten zien verdwijnen. In het broedseizoen (april tot en met juni) zijn zo ongeveer alle weidevogelsoorten actief gezien, hoewel ik het grote aantal kraaien hier ervaar als onevenredig verstorend. Rondom het hoofdgebouw met een dakbedekking van aarde en groen hebben grote aantallen zwaluwen de tijd van hun leven.

Na het broedseizoen en de hooibouw worden de weilanden nu begraasd door de mooie Lakenvelder-koeien, paarden en de geiten. De veebezetting is in vaktermen gemiddeld 1 GVE (GrootVeeEenheid) per hectare, wat een laag cijfer is en best voor natuurontwikkeling.

Afgelopen winter, toen het in januari vroom, heb ik met de graaf- en slootmaakmachines van een agrarisch loonwerker de voedingsbodem laten maken voor met riet en moerasplanten begroeide oevers. Ook ontstaan er nu meer verschillen tussen droge en natte delen. Bestaande greppels en slenken (gedempte sloten) zijn geaccentueerd met als resultaat: gevarieerd plas-dras-droog, kortom: allerlei soorten flora en fauna. Dat hier ook verschillende grondsoorten zijn is veelbelovend voor de diversiteit. De veenafzetting is afkomstig van de bebossing en de moerascultuur van voor de ontginning van de polder. Ook is er klei, dat een afzetting is uit de zoutwatercultuur van het Almere (lees: aalmeer, palingmeer): de latere Zuiderzee. Ook treffen we zo hier en daar vrij dicht aan de oppervlakte zand aan, dat is aangespoeld bij de grote dijkdoorbraken van 1916.

Ook is er een paddenpoel en zijn er nu meer mogelijkheden voor bodemleven, reptielen en insecten. De menselijke maat in deze natuurontwikkeling wilde ik ook nog een plek geven met een imker, maar dat gaat nog niet door. Bijenvolken hebben het volgens horen zeggen moeilijk. De zogenaamde 'verdwijnziekte' speelt ze parten. In het vroege voorjaar heb ik zo hier en daar een speciaal samengesteld mengsel zaden verspreid van graasgrassen, kruiden en veldbloemen. Dat zaait zich nu uit. Ik ben en blijf benieuwd.

Zware regenval

26 augustus 2010

Er is gisteren zoveel water gevallen dat de sloten zijn overgelopen. Het elektrische gemaal wordt sinds vanmorgen geholpen door het 'Niekarker watermasjien': het stoomgemaal Hertog Reijnout. Het stoomgemaal is gebouwd in 1882, als laatste buiten gebruik gesteld in 1983, waarmee een eind kwam aan de bemaling met stoomkracht in Nederland. Algauw na de sluiting is het gemaal gerestaureerd (1985/1986) en wordt tegenwoordig in stand gehouden door enthousiaste vrijwilligers³⁾.

In de polder Arkemheen staat op een paar kilometer afstand nóg een stoomgemaal; het Putter Stoomgemaal.

De polder was met de aanleg van de Arkervaart begin achttiende eeuw in tweeën gedeeld; tussen het westelijke en oostelijke deel bestond geen verbinding meer. Dat leidde tot twee afzonderlijke oplossingen om de polder droog te houden. In respectievelijk 1863 en 1874 werden twee windmolens ingezet, maar die bleken niet opgewassen tegen hun taak. De uit Engeland afkomstige door dhr. James Watt ontwikkelde 'moderne' stoommachine bood uitkomst. Zo ging men in de polder Arkhemheen in respectievelijk 1883 en 1885 over op 'moderne' stoombemaling⁴⁾.

Het Putter Stoomgemaal is in 1971 stilgelegd en zou verkommerd

zijn als het in 1980 niet was aangekocht door een particulier, die samen met een trouwe groep vrijwilligers met veel liefde en doorzettingsvermogen heeft gezorgd dat het gemaal weer in oude glorie is hersteld.

Het is zeker de moeite waard eens te gaan kijken in het Putterse deel van de polder. Ook hier is het een natuurreservaat met broedplaatsen van veel soorten water- en weidevogels, een fourage- en overwinteringsgebied voor trekvogels, dat is aangewezen als speciale beschermingszone op grond van de Europese Vogelrichtlijn. Kieviten, grutto's en tureluurs zijn in het voorjaar volop aanwezig. Op een kleine afstand ligt de Delta Schuitenbeek in het randmeer Nuldernauw. Hier verblijven veel soorten watervogels. Bij het gemaal nestelen elk jaar weer zwaluwen, zowel de boeren- als de huiszwaluw.

Grutto's zijn bijzonder

Wetenschappers hebben bij grutto's een klein zendertje ingebouwd en weten nu meer over hun trektochten naar Zuid-Europa en Azië. Bekend is nu dat ze in drie dagen tijd meer dan vijfduizend kilometer afleggen met een snelheid van zeventig kilometer per uur. Het zijn de koningen en koninginnen onder de weidevogels.

3) *De geschiedenis van het Nijkerkse Stoomgemaal Hertog Reijnout*, uitgegeven in 1994 door de Stichting Stoomgemaal Arkemheen, ISBN 90 900 7893 2

4) Bron: *Landschappen van Nijkerk-Arkemheen*, drs. Frank van Dooren, uitgegeven in 1986 door uitgeverij Callenbach, Nijkerk, ISBN 90 266 0096 8

Voorwaarts!

Wie ondanks goede bedoelingen toch in een kuil belandt, eruit wil klimmen en dan steeds opnieuw bureaucratische bagger over zich heen krijgt, heeft nog steeds een keus: levend begraven worden of terugvechten.

Mijn as is te verstrooien over de polder en het randmeer Nijkerkernauw, waar de restanten van kasteel Hulkestein zijn verdronken. De dood is deo volente nog niet nabij, dus het kan zijn dat er een nieuw Hulkestein staat te schitteren. Eerst zál de negatieve energie worden doorbroken van de over het project Nekkeveld EcoPlus regerende overheden (gemeente Nijkerk, provincie Gelderland). En zolang dat niet het geval is, is voor het landgoed Nekkeveld aansluiting te zoeken bij mijn geboortegrond de gemeente Bunschoten, provincie Utrecht, wat uitstekend past in het historisch perspectief van de strijd tussen de Hertog van Gelderland en de Bisschop van Utrecht. Intussen geldt hier als grondwet voor de 'vrijplaats' Nekkeveld: bestaansrecht. De praktische uitwerking is in de tegenwoordige tijd te vatten in termen van moraal, fatsoen en culturele groei. Voor bureaucratische bagger is geen plaats meer. Uitwassen van negatieve energie die de vrijplaats bedreigen worden zolang als nodig is bij noodverordening bestraft volgens de wet van het

schoolplein en het recht van de straat.

De brief met oproep aan staatssecretaris Henk Bleker (pagina 113) heeft trouwens weinig of niets opgeleverd. Wel is er een schriftelijke reactie ontvangen met zijn naam eronder. 'Zijn' brief staat vol ambtelijk, juridisch en diplomatiek gebrabbel. Op de uitnodiging voor een gezond-verstand-bezoek aan de polder hier is niet ingegaan.

Verwekt ben ik in 1954 in een weiland tussen de grassen en voorjaarsbloemen, vlakbij een levendige sloot. Ik zweer trouw aan dit oer en laat me niet uit het veld slaan. Als mijn tijd voor de eeuwige weilanden is gekomen ben je vrij mijn leven en werk op het landgoed Nekkeveld een culturele reflectieplek te geven, met als in memoriam en levensmotto: *'Voorwaarts(!), anders houd je nog geen paard recht op de weg'*.

Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in.

Sloten maken

Het schonen van de sloot heet: 'maken'. Zo tegen de herfst is het daar tijd voor. De waterlopen worden dan ontdaan van hun begroeiing van water- en moerasplanten. Ook worden de sloten op diepte gebracht, zodat ze voldoen aan hun functie voor het afvoeren van overtollig water naar het gemaal, dat het water 'maalt' (lees: pompt) naar waterbuffers, zoals hier de Randmeren.

Vandaag werden ook de sloten gemaakt van twee weilanden hier vlakbij die dit jaar slechts zijn (over)bemest en gemaaid. Beweid zijn ze niet of nauwelijks. Van de graszoden op deze 'wei'landen is slechts weinig over en van diversiteit in de vegetatie is geen sprake meer. Op de slootwallen vind ik slechts grote hoeveelheden waterpest en slijk. Van de in principe rijke biotoop van sloot en plas is weinig of niets te bekennen en reigers en ooievaars geven *acte d'absence*.

Wanneer gaan we in dit agrarisch natuurgebied de sloten weer beter 'maken'?!

Wat het verschil is tussen vaste mest en drijfmest heb ik al een keer verteld. Vandaag gaat het over boekhoudkundige mest. 'Nee' zeggen, daar ben ik niet zo goed in. Wel bepaal ik zelf de verschraling van mijn weilanden en de beperkte en gedoseerde toepassing van mest. Niemand kan hier te Nekkeveld en Bonte-poort wat voor mest dan ook afleveren zonder mijn uitdrukkelijke toestemming en opdracht. Hier zijn natuurontwikkeling in het algemeen en botanisch hoogwaardig weiland in het bijzonder de uitgangspunten. De bedrijfsdoelen van boeren die vlees en melk produceren zijn anders en daarom moeten zij een mestboekhouding bijhouden en verantwoorden bij het bevoegd gezag. Dat werkt als volgt. Hoe meer land, des te meer poep er kan worden geboekt. Je begrijpt het al: meer poep = meer GrootVeeEenheden (GVE's, lees: dieren) = meer vlees- en melkproductie.

Nu was er eens een boer die op mijn verzoek en met mijn toestemming overtollig gewas maaide en afvoerde. En er was vervolgens ook een andere boer hulpvaardig en vriendelijk jegens mij. Ik vond dat normaal, ik heb immers mijn sporen verdiend in de zakelijke dienstverlening: met het helpen van mensen. Toch had ik een gezonde argwaan moeten ontwikkelen, want wat blijkt nu: die hulpvaardige, vriendelijke mensen hebben mijn weilanden in hun mestboekhoudingen betrokken en er - louter en alleen boekhoudkundig - mest op 'uitgereden'. Voor mijn ambitie in de ontwikkeling van natuur is er letterlijk 'niets' aan de hand, maar nu het bevoegd gezag een van de twee boeren ter verantwoording roept, wordt mij de vraag gesteld of ik alsnog een handtekening wil zetten, voor de 'administratieve' ontvangst van mest. 'Nee' heb ik gezegd.

Kennis van goed en kwaad

Zaterdag 5 maart 2011

Rikkert Bos was nog maar een jochie van vijf toen hij een kastanje meenam uit het grote bomenbos te Baarn en die in de grond van zijn ouderlijk huis aan de Flevolaan te Spakenburg stopte. Intussen is het een boom geworden van eenentwintig jaar oud. We hebben die vandaag verpoot en te Nekkeveld een mooie plek gegeven, en een naam: de boom van kennis van goed en kwaad. Die naam is toepasselijk, want de boom is nu volwassen en opgegroeid in een omgeving waar niet alleen hij, maar ook de gereformeerde leer is onderhouden, vrijgemaakt, artikel 31.

128

‘Joël’ for the future

Vrijdag 11 maart 2011

Morgen is Joël jarig. Deze alleszins bescheiden jongeman wordt te Nekkeveld gezien sinds de herfst van vorig jaar, en: wist zich staande te houden. Hij belde me toen-ie van de besneeuwde weg was geraakt en in de sloot dreigde te belanden, maar werd daar gered door vee-oppasser Gert of Andries van de Pol.

We gaan z’n verjaardag vieren, ruim voordat hier het zorghotel wordt geopend.

Wie hier zoal bivakkeren wordt echt niet aan de grote klok gehangen. Het antwoord op de vraag of de Somalisch/Nederlandse Ayaan Hirsi Ali hier ondergedoken is geweest ga ik echt niet verklappen.

En dat filmregisseur Shervin Nikoo uit Iran de oase van Nekkeveld heeft mogen gebruiken voor de productie van *One night democracy*⁵⁾ is evenmin wereldnieuws.

Trots vertel ik hier tenslotte nog wel dat mijn polder en Nekkeveld EcoPlus een prominente rol spelen in de presentatie waarmee Hendrik A. Veldhuizen een VIP-trip naar de EU in Brussel heeft gewonnen⁶⁾.

5) Film: What is true freedom? Daryous dreams of freedom for himself and his country Iran. www.iranian.com/main/2011/sep/one-night-democracy

6) Prijsvraag van www.traineebijdeeu.nl
<http://www.youtube.com/watch?v=ttB8JAilnHY>

Ik hou van jou. Het zijn woorden met grote gevolgen en er gaat ook wel veel geld in om. Eenmaal van toepassing verklaard tussen twee mensen gelden ze voor altijd en eeuwig, of: 'tot de dood ons scheidt'. Maar liefde kan verdorren.

Aan de belofte van eeuwige trouw wil ik wel een relativerende bijzin toevoegen, namelijk: 'voor zover op dit moment te voorzien'. Echter, dat lijkt stof voor een heel ander boek.

In dit boek overwint de liefde alles, voor altijd. Want polderliefde is eeuwig als gras. Mijn liefde voor jou is heel veel sterker dan jouw waterige depressies en grote stormen. Jij bent mijn huis, mijn hart, mijn leven, mijn bron van inspiratie en rust.

Mijn prachtige polder met je fascinerende vergezichten en de hemel van zon, maan, sterren, de regenboog van horizon tot einder, aarde, wolken, wind, water en vuur; je gratie en eeuwige schoonheid, mijn ware schat en vrede op aarde...

Polder, ik hou van jou!

Let op je bloeddruk, man!

Dat zegt mijn oudere, verstandige broer. Laat je niet zo op de kast jagen. Je vangt meer vliegen met stroop dan met azijn.

Dat is een waarheid als een koe.

Wie een koe te weinig gras geeft, kan erop wachten dat-ie de af-rastering molesteert of door de sloot gaat. En als je een stier stel-selmatig verkeerd benadert neemt-ie je vroeg of laat op de horens. Broer! Ik heb toevallig meer verstand van koeien dan jij.

Let zelf op je bloeddruk, man!

131

Zo vangt de koe een haas

januari 2012 (gewijzigd: oktober 2012)

Tuigdorp succes voor verhufterde ambtenaar

Meneer MacMacht is ingenieur milieukunde.

In het dagelijks leven werkt MacMacht voor een provincie als hoofd van de afdeling Handhaving (bodem, water, ontgrondingen, natuur). Hij handhaaft de wetten en regels voor de natuur in zijn mooie provincie.

MacMacht is strijdvaardig, heeft de wind er goed onder en duldt geen tegenspraak van zijn ondergeschikten. De macht van MacMacht is groot, hij is bevoegd in naam der wet op te treden, heeft goede contacten met het ministerie en andere handhavers van provincies, gemeenten en waterschappen en houdt zijn reputatie hoog als onverzettelijke held.

In dit boek heeft MacMacht zich de rol van verhufterde ambtenaar verworven en noemen we hem ook wel Jack de Sluipmoordenaar. Jack de Sluipmoordenaar is ambitieus en creatief, maar niet succesvol. Zo is hij de vader van het idee de georganiseerde jagers (KNJV: Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging) het recht te 'gunnen' tweehonderdduizend ganzen te vangen of schieten. Maar de jagers wezen dit aanbod om voor hem onverklaarbare redenen af...

Ook bij mij in de polder Arkemheen is hij een machtige genius achter de bureaucratische oorlog, waarbij hij in zijn ogen simpele polderboeren zo manipuleert dat ze juridisch en natuurwetenschappelijk moeten aantonen dat de kip er eerder was dan het ei.

In de voorpublicatie van dit boek waren de echte naam van Turbo MacMacht en zijn op LinkedIn afgebeelde foto opgenomen. De provincie Gelderland heeft dat opgevat als belediging van een ambtenaar in functie en gedreigd met een kort geding.

Actuele informatie en videodocumenten: www.nekkeveldecoplus.nl

En als de uitkomst hiervan hem niet bevalt moet eerst het tegendeel worden bewezen voordat hij de benodigde vergunning ingevolge Natura 2000 eventueel in overweging neemt. Zijn wil is wet, anders stuurt hij ze eerst wel even het hok van de politie in. En als dat niet helpt heeft hij een leger juristen ter beschikking die zijn slachtoffers wurgen van de rechtbank tot aan de Raad van State en het Europese Hof.

Ik bezorg de beste wensen voor het nieuwe jaar persoonlijk op het privéadres van MacMacht en nodig hem uit voor een gesprek van man tot man in het pannenkoekenrestaurant om de hoek. Ook een tweede uitnodiging voor een gesprek van man tot man wijst hij af en hij hijst zich in het harnas.

Omdat ik de avond ervoor een reportage heb gezien over hoe dat werkt gedraag ik me als trekvogel. Vanaf de Palendijk bij de monding van de Eem bel ik hem op voor het maken van een afspraak.

Deze belvédère kijkt uit over de Eempolders, de fraaie plas-dras uiterwaarden (wetlands) met hun fraaie (agrarische) natuur en het Eemmeer dat aan de horizon wordt begrensd door de Flevopolder met op de dijk een rij windmolens die zijn geschilderd in alle kleuren van de regenboog.

Vervolgens ‘vlieg’ ik naar de haven van Spakenburg en posteer me op een leugenbankje om na te denken over de vraag of en hoe ik over de grens van moraal en fatsoen zal gaan. Met het zicht op de haven manifesteert zich de indrukwekkende bruine vloot die herinnert aan het ruige verleden van vissersdorpen en de voormalige Zuiderzee. Het oer van mijn voorvaders is hier gevormd in gevechten op leven en dood. Mensen van alle soorten en maten met Spakenburgse genen leveren groots en meeslepend topprestaties met vis, brood en alle andere vormen van kunst. Ook bij het voetballen gaan ze altijd en overal voor de heldenstatus en grensverleggend hoge idealen. ^{7) 8)}

Vanaf het Reflectiecentrum op het erf van de Eemlandhoeve bij de weg naar Baarn, de brug van boer naar burger, wandel ik langs weilanden, de pad-denpoel, het streekinformatiecentrum, de zorgboerderij en de open stal met koeien, waar een krielkip met haar kroost rondscharrelt. Per SMS bevestig ik aan MacMacht dat ook mijn tweede deadline voor een gesprek van man tot man is verstreken.

7) *Altijd de beste willen zijn* van Sjaak van de Groep en Gerda Kalmann, ISBN: 978 90 798 9606 6

8) Bukkes 'Ming Dârrep' Videoclip - <http://youtu.be/ObkcGwaUq2M>

En jawel hoor, twee politieagenten volgen in de echte werkelijkheid het satellietsignaal van mijn telefoon en dringen zich aan mijn voordeur op met de vraag wat ik in mijn schild voer...

In mijn boek wordt Jack de Sluipmoordenaar nu zelf opgepakt en meegenomen naar het tuigdorp voor verhufterde ambtenaren. De eerste zes uren brengt Jack door in de isoleercel en daarna wordt hij opgenomen in de kliniek waar ook polderverslaafden en al te fanatieke zeilers in behandeling zijn. Na een paar dagen voelt hij zich al aardig thuis in de beschermde oase van inspiratie en rust van de kliniek in het tuigdorp.

In het tuigdorp voor verhufterde ambtenaren is ook de vijver met oestrogene waterval. In die vijver wordt Jack gemasseerd door Marianne Thieme (van de PvdD: Partij voor de Dieren; ze heeft hier een leuke bijbaan met toestemming van Mark Rutte, rechtse jongen, vrijgezel).

De bijbehorende therapeutische sessie met als thema 'groener gras' levert Jack het inzicht op dat jaloezie een foute drijfveer is. Het is nog wel onrustig in zijn hoofd, maar op de pauzemomenten in het drukke programma van de kliniek leert hij van grazende koeien hoe je kunt streven naar geluk. Toch slaapt hij slecht. In een vreselijke nachtmerrie wordt hij morsdood gedrukt door een getergde stier en niemand kan ooit achterhalen wat hiervan de toedracht is geweest.

9) *Ja-maar wat als alles lukt?* Van Berthold Gunster, ISBN 978 90 229 9606 5

Maar de therapie heeft effect. Na een paar maanden komt hij tijdens een sessie met als thema's 'van zin hebben naar zin geven' en 'van ja, maar...' naar 'ja, en...' ⁹⁾ op een geniaal idee. Een krantenbericht over Nijlganzen en de Europese vogelrichtlijn brengt het keerpunt en hij komt in een flow waarin hij negatieve energie leert omzetten in schijnbaar niet te stuiten positieve daadkracht. En toen..? Kom mee, we gaan naar de pluimveehoofdstad van de lage landen: Barneveld!

Straatarme moslimjongen nu miljonair Barneveld, voorjaar 2012

Mehmed doet het met ganzen

In Gansdorp (gemeente Barneveld), vlak bij het Gak café is in galerie De Waarheid zojuist de expositie geopend met het winnende thema 'Gans, het meest veelzijdige stukje vlees...' Bij de grootse opwekkingskerk van vrolijke bezwaarden Carpe diem!*) staan de poorten van hemel en hel waar in het voorportaal elke dag opnieuw vol vuur ultieme en fatale gevechten worden beslist.

Mehmed Polderland is van Surinaamse afkomst maar moest eerst een inburgeringscursus volgen voordat hij naar Barneveld kon verhuizen. Hij leerde dat rond het jaar 1380 na Christus het kaken (lees: conserveren) van haring is uitgevonden door Willem Beukels-zoon van Biervliet. En in het jaar 2004 moest Theo van Gogh zijn grote bek met de dood bekopen. Mehmed Polderland is moslim en kan dat laatste wel begrijpen. Hij laat het wel uit zijn hoofd zijn burens in Barneveld kippenneukers te noemen.

Mehmed heeft vlinders in z'n buik van de liefste nicht van Turbo MacMacht en werkt als keukenhulp in een shoarma-zaak. Niet alleen de liefde heeft hem in Barneveld doen belanden. Mehmed heeft een haat-liefdeverhouding met zijn vaderland omdat ze daar zo aards lui zijn. Hij is ambitieus en droomt ervan zelf een restaurant te beginnen, maar ziet daarbij veel bureaucratische

beren op zijn weg.

'Ja, en...?' zegt zijn aangetrouwde oom MacMacht en kijkt hem aan met de verlossende blik van Johan Cruijff. Mehmed, ik heb

*) Latijns voor: Pluk de gans!

tweehonderdduizend ganzen voor je. Gratis. Zoals vis in de zee zwemt, vliegen ganzen door de lucht en grazen zich een gelukkige lekkernij op de weilanden van de lage landen en bij Schiphol. Denk goed na, Mehmed.

Het grootste struikelblok is de diervriendelijke euthanasie of slacht. Wetenschappers zijn ervan overtuigd dat de ganzenplaag zich vanzelf zal oplossen volgens het oerbeginsel van de natuur, door massale sterfte als gevolg van ganzenpest. Maar dat bedreigt de volksgezondheid!

Over menselijk gedrag binnen het ecosysteem sprak meneer Jan Peter Balkenende (CDA: Christen Democratisch Appèl) in dit verband wel over de mens als rentmeester van de schepping.

Om een lang verhaal kort te maken, terug in de vijver met oestrogene waterval van Marianne Thieme, levert MacMacht het bewijs dat hij zijn verleden als verhufterde ambtenaar achter zich laat. Door zelf het initiatief te nemen en Marianne Thieme groots en meeslepend van het ene naar het andere orgasme te masseren wordt snel een simpele, door alle medelanders gewenste oplossing gevonden voor het slachten van tweehonderdduizend ganzen die nu nog blaken van gezondheid. Zelfs principiële vegetariërs scharen zich enthousiast achter het plan nadat ze in de Donald Duck hebben gelezen over Guus Geluk. Als bij toeval verdedigt een academicus in de loop van het jaar met succes de stelling dat ganzen

vegetariërs zijn die wel vlees, maar vooral geluk brengen. Naast geluk staan ganzen symbool voor oerkracht. Alleen de sterkste overleven al meer dan duizend jaar de poolgrens op de toendra's, waar zwakke of oude ganzen de prooi zijn van de poolvos en wolven. Dierenpolitie is daar niet en ook nooit geweest. De enige wet die geldt is die van de natuur.

Na de kroning van Prinses Máxima in 2013 komt Mehmed Polderland met

een reuzensprong de *Quote 500* binnen. Bij Koninklijk Besluit zijn gans en geaakte haring aan het menu van staatsbanketten toegevoegd. Voordien bestond dit uit Hollands gefokt rundvlees, aardappelen, kaas en was het decoratievoorschrift: Tulpen uit Amsterdam.

In 2015 kopt het Centraal Bureau voor de Statistiek in alle dagbladen met het bericht: 'export van geaakte gans overtreft die van tulpen.'

Menukaart van Mehmed:

Vooraf:

Gekaakte haring begeleid door
graanjenever

Hoofdgerecht:

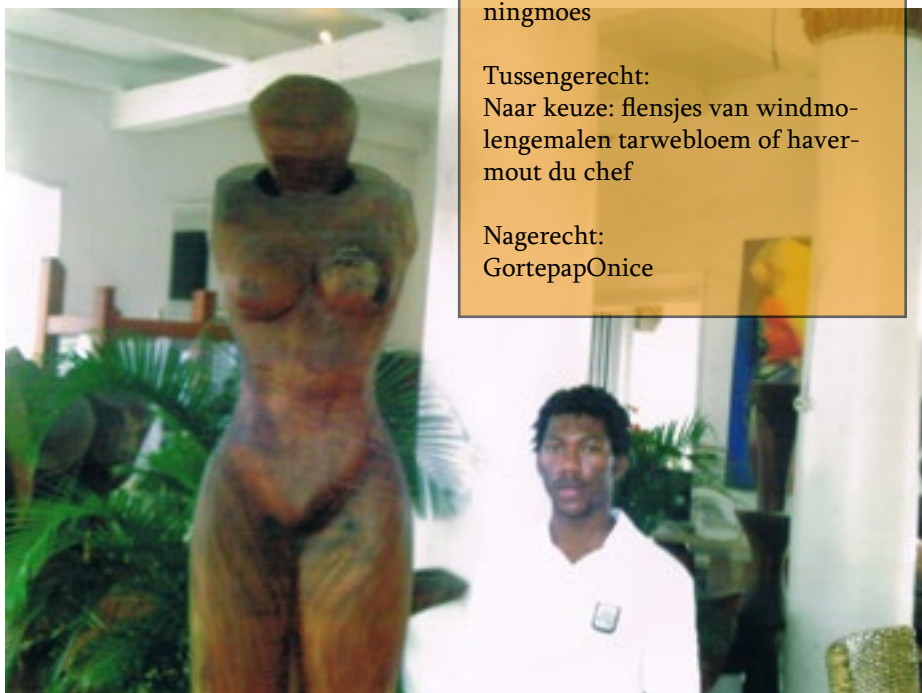
Lagelandengansgeluk in naar
keuze: vlierbessensaus of bijenho-
ningmoes

Tussengerecht:

Naar keuze: flensjes van windmo-
lengemalen tarwebloem of haver-
mout du chef

Nagerecht:

GortepapOnice

Mehmed Polderland in het Waaggebouw-restaurant bij de waterkant van de Surinamerivier en het fort Zeelandia, Paramaribo.

Van verspilling naar groei

De Amsterdamse metro is een miljardenproject. Ook voor het project Nekkeveld EcoPlus geldt dat de euro's met grote getallen door de vingers glippen. De aanvangsinvestering van rond de vijf miljoen euro verbleekt in de vergelijking met de Noord/Zuid-lijn. En met de wijsheid van Goethe, dat het niet om geld gaat maar om mogelijkheden, is ook deze investering in euro's gewoon relatief. Men kan hier de stelling aan toevoegen dat geld eigenlijk geen kwartje waard is. Daarover is serieus te debatteren in termen van maatschappelijk betrokken investeren, duurzaamheid en innovatieve kracht. Vanuit mijn achtergrond en ervaring als taxateur van vastgoed ben ik tegenwoordig geneigd inhoud te willen geven aan een nieuw waardebegrip. Het landgoed Nekkeveld is zo als maatschappelijk verantwoorde investering te waarderen op zeg vijf miljoen euro. Dit correspondeert dan met vijftig mensjaren goed werk van alle bij het project betrokken, positief gemotiveerde vrouwen en mannen. Deze positieve energie heeft met verantwoorde materialen vorm en inhoud gegeven aan het behoud van de cultuurhistorisch waardevolle oude terpwoning. Dit geldt ook voor het nieuwe hoofgebouw met een bouwvolume van 2.100 m³ en circa 750 m² hoogwaardige ruimte om te wonen, leven en werken op en bij de rijke biotoop van ruim tien hectare natuurlijke weidegrond, een met bomen en struiken omzoomde eendenplas, poldertuin, paddenpoel, etc. In makelaarstaal is daar aan toe te voegen dat het landgoed tien hectare groot is en gelegen in de mooie, karakteristieke oude zeepolder Arkemheen op tien autominuten vanaf de snelwegen A1 en A28. Op steenworp afstand biedt deze centraal gelegen oase van inspiratie en rust ook alle recreatieve en (groot)stedelijke faciliteiten. Tot zover de makelaar.

Als vastgoeddeskundige en als mens kan en wil ik niet nalaten ook de andere kant van de medaille te laten zien. De maatschappelijke verspilling als gevolg van door de donkere kant van bureaucraten opgewekte negatieve energie heeft alleen al voor mij als motor van het project Nekkeveld EcoPlus drie verloren mensjaren opgeleverd.

Doen we dat volgens de Balkenendenorm dan is daarmee een maatschappelijke verspilling te becijferen van € 1.800.000,--. Hierbij geldt als uitgangspunt dat de gemiste positieve energiestroom twee keer zo groot is als de negatieve. Corrigeren we het berekende bedrag met de factor drie voor de op het project Nekkeveld EcoPlus afgereageerde negatieve energie van Kafkaëske bureaucraten dan is de totale verspilling te taxeren op € 7.200.000,-- (zegge: zevenmiljoenentweehonderdduizend euro).

Aldus gewaardeerd naar beste kennis en wetenschap en rekening houdend met alle factoren die op deze taxatie van toepassing zijn, teken ik zelf:

Douwe Veldhuizen, beëdigd en gecertificeerd vastgoeddeskundige.

Het gaat in dit boek niet aan de overheid aansprakelijk te stellen voor het verspillen van ruim zeven miljoen euro. Wel zou met dit bedrag de herbouw van kasteel Hulkestein thans een eind heen gevorderd kunnen zijn en was ik daar nu frikandellen en croquetten aan het bakken voor de bouwvakkers.

Als morele en fatsoenlijke compensatie stel ik een schikking voor op basis van culturele groei: de instelling van *de vijfjaarlijkse cultuurprijs voor de zuivere kunstuiting van een natuur-talent*, waarvoor de overheid een startkapitaal van vijf miljoen euro beschikbaar stelt. Wie daar tegen stemt kan nu zijn hand opsteken. Niemand?! Dat is dan geregeld.

Kom op. Zand erover. Voorwaarts met de paarden!

145

Streven naar *Geluk*

Ware liefde is eeuwig als gras ⁽¹⁾
En gelijk het gras is ons kortstondig leven ⁽²⁾
Leven is meervoud van 'lef' ⁽³⁾
En 'grazen' is streven...
Naar geluk ⁽⁴⁾

- 1) Wijsheid van 'Baltimore', St. Pauls Cathedral
- 2) De Psalmdichter
- 3) Volgens 'Loesje'
- 4) Volgens Polderprins Mehmed Polderland...

Er zit een liedje in mijn hoofd

Oud en nieuw 2024/2025

De concertuitvoering van klassieke muziek schalt door de toren van het herbouwde kasteel Hulkestein. Met hete erotische boter is vanavond de gans aangebraden en daarna langzaam gegaard. Het heeft prima gesmaakt. Nu vrijen ze de sterren van de hemel op de zinderende ritmiek van het meesterwerk de Bolero van Maurice Ravel. Sinds de euro-crisis is ook de bureaucratie afgeschaft. Door de innovatieve oriëntatie op duurzaamheid en maatschappelijke betrokkenheid heeft welvaart plaatsgemaakt voor volharding en welzijn.

Venus is de als frigide bekend staande vrouw van bouwboobo Turbo MacGeld. Zijn fortuin heeft hij in de vorige eeuw bijeen gegrast met de ontwikkeling van woonvormen voor intensieve menshouderij in eengezinswoningen en appartementen. Het horizontaal en verticaal opeen stapelen van mensen in gebouwen is uit de mode sinds de crisis waardoor ook de rol van het euro geld is veranderd. Op 13 november 2007, toen zeshonderd rechercheurs en dertig officieren van justitie invallen deden bij vijftig verdachten van fraude met vastgoed, leek zijn wereld in te storten. Maar meneer MacGeld ontsprong de dans van de bouwfraude en suste zijn geweten door nog voor de val van het geldwezen vijftien miljoen euro ouderwets durfkapitaal te steken in het bouwkunstige meesterwerk: *cultureel centrum en kasteel het vernieuwende Hulkestein*.

Turbo MacGeld kon helaas niet geloven in vergeving van zonden en uit angst voor wraak van de goden heeft hij zijn gehele bezit geschonken aan een klooster in Duitsland en verblijft daar nu ook.

Mars is de talentvolle cultuurprins van het nieuwe Hulkestein, een nazaat van de bisschop van Utrecht die in de oude geschiedenis van het ontginnen en uitbaten van de polders Arkemheen en Eemland strijd leverde met de hertog van Gelderland.

Waar het ritme van de Bolero daar de ruimte voor aanbiedt nemen ze een teug van de champagne, versmelten elkaars lippen en sprankelen de zinnenprikkelingen heen en weer over hun geile tongen. Naarmate de klanken van het orkest aanzwellen, zinderen lust en liefde naar fantastische extases. Het vuurwerk van de jaarwisseling op aarde verbleekt bij de explosies in hun rijzende sterren. De goden Wodan en Donar voegen zich hevig en intens bij het dit oer met donderslagen en bliksemflitsen. Het water van een huizenhoge golf beukt tegen de onwrikbaar versterkte dijk en de muren van het nieuwe Hulkestein...

Vlak voordat uiteindelijk pas in 2015 is begonnen met het verstevigen van de oude zeedijk en het versterken van haar recreatieve functie, is besloten een tijdelijk dijklichaam te leggen rondom de restanten van het verdwenen kasteel Hulkestein. Het zo ontstane binnenwater is volgens goed Hollands gebruik tijdelijk drooggelegd. Archeologen hebben er samen met kunstenaars en architecten de tijd van hun leven beleefd. Met hun kennis en inspiratie is vorm gegeven aan wat nu het vernieuwende kasteel wordt genoemd.

Bij de openingsceremonie in 2019 galoppeerden de laatste uit pensionstallen vrijgelaten paarden over de brug van de oude zeedijk naar het kasteel. Daar werden ze opgewacht door blije, ex-Barbivrouwen van middelbare leeftijd. Hun verslavingsgedrag met opgehokte paarden hebben ze afgezworen door de hele Little pony verzameling van hun jeugd ritueel te verbranden. Een aantal van deze genezen vrouwen gooide volgens goed gebruik ook heksenbezems op het vuur. De ceremonie werd afgesloten met gepast eerbetoon

aan de waardige oude Jan MacVeen die al sinds de vorige eeuw van grote betekenis is geweest voor de slachtoffers van de Barbi- en Little pony hype uit de vorige eeuw. Bijna zonder uitzondering hebben alleen al in Nederland toen meer dan honderdduizend vrouwen de zin van het leven teruggevonden.

Veel is er ook veranderd sinds de jonge geschiedenis melding maakt van een wereldwijde (Babylonische) spraakverwarring, tegenwoordig beter bekend als de Twittercrisis van 2014. De toen gevonden wegen, volhardend voorwaarts, hebben als vanzelfsprekend geleid tot het sociaal-cultureel (vroeger vooral: economisch) evenwicht in de dynamiek en het actieve welzijn van de tegenwoordige tijd.

Na het monster van Loch Ness is in het jaar 2021 de verschrikkelijke hulk dood gevonden op het strand van het randmeer hier. Uit onderzoek bleek dat de in zijn maag aangetroffen restanten van een onbekeerlijke verhufterde ambtenaar niet waren te verten. Overigens zijn de klinieken voor deze bureaucraten al in 2016 wegens succes opgeheven. Het laatste tuigdorp voor hufters in overheidsdienst is nu een museum dat herinnert aan een donkere bladzijde in de vaderlandse geschiedenis die ook nu nog wel wordt

vergeleken met de misdadige praktijken achter het ijzeren gordijn die zijn doorbroken met de val van de Berlijnse muur in 1989. In het tuigdorpmuseum trekt de permanente expositie met als thema *Nie wieder* nog altijd veel bezoekers.

Gelukkig zijn provinciegrenzen vervaagd, hebben de koninkrijken van de waterschappen het licht gezien en is Nederland nu al weer jarenlang actief als gezellig en eigenwijs land in de top 3 van Europa.

Het landgoed Nekkeveld heeft zich na de pioniersfase (het eerste decennium van deze eeuw) ontwikkeld van agrarisch-ecologisch pilotproject naar de huidige status van natuurlijke uitwaai-oase, waar blij en dankbaar respect de toon aangeeft voor alles wat leeft, groeit en bloeit. Kunst en cultuur ontwikkelen zich als nooit tevoren. De kracht van de combinatie van het landgoed Nekkeveld met het vernieuwende Hulkestein wordt tegenwoordig terecht geprezen en vergeleken met die van de Zeven wereldwonderen¹¹⁾ uit de antieke oudheid.

Terug naar de werkelijkheid van vandaag. Zojuist bereikt mij het bericht dat een van de zeven nu nog dakloze Lakenvelder koeien heeft gekalfd. Het stierkalf is gezond en heet: Jan Broek de tweede. Hoe kan deze Jan weten dat hij de grote stamvader zal worden van een hele veestapel? En hoe kan dit nuchtere kalf er nu al bekend mee zijn dat de eerste prijs voor de zuivere kunstuiting van een natuur-talent in 2015 is toegekend aan de architect van zijn veestal op het landgoed Nekkeveld?

Er zit een liedje in mijn hoofd en ik fantaseer over een gezellige gijzeling met de vrouw van de burgemeester. Of ga ik eerst voor de hand van de dijkgravin?

11) 100 Wereldwonderen, de grootste schatten der mensheid op 5 continenten, ISBN 90 366 1194 6

Falderie, faldera¹³⁾

Ik trek mijn wandelschoenen aan
Lach opgewekt en blij!
Ik weet niet waar ik heen zal gaan
De wereld is van mij.

Falderie, faldera...

Trek er op uit, voor dag en dauw
De vrijheid tegemoet!
Niets, dat ik hiervoor ruilen zou
Het geeft me levensmoed

Falderie, faldera...

Zit je ooit in de narigheid
Neem dan een kloek besluit
En trek er eens van tijd tot tijd
Al zingende op uit.

Falderie, faldera...

13) Melodie: <http://www.youtube.com/watch?v=ow8J1kquQ5o>

Landgoederen en kastelen in de omgeving¹⁰⁾

Oldenaller

Kasteel Oldenaller, Oldenallerallee, 3882 RW Putten maakt deel uit van een goed te bewandelen landgoed tussen Nijkerk en Putten in de provincie Gelderland.

Salentein

Het kasteel Salentein, Putterstraatweg 7, 3862 RA Nijkerk maakt deel uit van een landgoed en is ook een prima restaurant, wijnhandel en congrescentrum.

Vanenburg

Kasteel Vanenburg, Vanenburgerallee 13, 3882 RH Putten. Congrescentrum, hotel, restaurant. Ook een boerderij met Laken-velder koeien maakt er deel van uit.

Groot Spriel

Dit kasteel met landgoed ligt op de Veluwe tussen Putten en Garderen en heeft horeca-, vergader- en golffaciliteiten.

¹⁰⁾ *Landschapsjuwelen* van Leendert de Boer ISBN 978 90 878 8134 4

Schovenhorst

Landgoed Schovenhorst, Garderenseweg 93, 3881 GK Putten.
Bekend om zijn bomen, tuinen en klimtoren.

Ampt van Nijkerk

Hotel met restaurant, congrescentrum en zwembad, Berencamperweg 4, 3861 MC Nijkerk

Essenburgh

Hotel, kasteel de Essenburgh, Zuiderzee-sstraatweg 199, 3849 AE Hierden (Harderwijk) met vormingscentrum en kloostergemeenschap.

Groevenbeek

Mooi wandelgebied tussen Ermelo en Putten; 224 hectare.

Heerlijkheid van Ermelo

Hotel, restaurant, congrescentrum, zwembad, wellness, fitness. Staringlaan 1, 3852 LA Ermelo.

Scherpenzeel

Landgoed gelegen rondom het dorp Scherpenzeel, provincie Gelderland en deels in de provincie Utrecht. Circa 1000 hectare landbouwgronden, bossen en natuurterreinen.

Slichtenhorst

Dit landgoed aan en bij de Slichtenhorsterweg te Nijkerk is historisch de samenvoeging van de boerenhoeven Groot Ehrental, Klein Ehrental, Schavenau, Schardepot en de Neude.

Hell

Landgoed Hell, gemeente Putten; afwisselend natuurgebied. Het is een van de grote particuliere landgoederen in de regio.

Landgoed Hoevelaken

Aan de westkant van Hoevelaken. Huize Hoevelaken is eigendom van vastgoedontwikkelaar Bouwfonds. Het bos is van stichting het Gelders Landschap.

Stoutenburg

Landgoed Stoutenburg bij Amersfoort (kruispunt Hoevelaken). Bos, water en agrarisch natuurgebied. Eigendom van stichting het Utrechts Landschap.

Coelhorst

Landgoed in Hoogland-West, gemeente Amersfoort. Bos en agrarisch natuurgebied bij rivier de Eem.

Landgoed Schothorst

Stadspark met centrum voor natuur en milieu.

Schothorsterlaan 21, 3822NA Amersfoort.

Kasteel Groeneveld

Museum, biologische boerderij met winkel, Grand Café. Groeneveld 2, 3744ML Baarn. Het parkachtige landgoed rond het kasteel is ongeveer 130 hectare.

Dorhout Mees

Hotel, restaurant, congrescentrum, golfbanen, flora- en faunaopleiding, schietcentrum, buitenactiviteiten in de Flevopolder, Strandgaperweg 20, 8256 PZ Biddinghuizen.

Eemlandgoed

Plattelandsvernieuwing, streekcentrum, natuurboerderij met winkel, vergaderfaciliteiten aan de Bisschopsweg 5b, 3752 LK Bunschoten.

Balkenschoten

Landgoed Balkenschoten, 36 hectare weiland, bos en ruiterspaden. Internationaal paardensportcentrum. Barneveldseweg 116-126, 3862 PD Nijkerk.

Uylenborgh

Nieuw te stichten landgoed op 13 hectare. Vanenburgerallee / Kiefveldersteeg, Putten. Twee woongebouwen waarin zes zelfstandige woningen. Natuurontwikkeling met bos en water. Wandelpaden, onder andere langs nieuw te bouwen watermolen, schaapskooi en oranjerie.

Nekkeveld

Landgoed Nekkeveld. Agrarische natuur, kunst en cultuur in de oude zeepolder Arkemheen. Nekkeveld 3, 3861 ME Nijkerk. Particulier bezit.

www.nekkeveldecoplus.nl

Theaters, concertzalen, filmhuizen en musea in de omgeving

In de directe omgeving worden faciliteiten geboden in Nijkerk, Amersfoort, Baarn, Bunschoten, Harderwijk, Putten, Zeewolde, etc. Grootstedelijke centra zijn ondermeer: Amersfoort, Amsterdam, Arnhem, Apeldoorn, Utrecht en Zwolle.

Landart

Natuurkunstwerken in het buitengebied van Putten en Nijkerk. Fiets- en autoroute bij VVV.

Helden

Als iemand zichzelf een held noemt is dat aanmatigend. En je moet wel veel snot in de neus hebben jezelf in een boek als ‘polderheld’ te profileren...

Echte helden zijn niet zelfbenoemd. De status van held is een verdienste, een soort van onderscheiding. De polderhelden die echt wel een plek in dit boek verdienen passeren nu de revue.

Applaus voor de veeoppassers Andries en Gert van de Pol, het zijn deze ‘paarden’ van de polder die de haver verdienen, maar niet altijd krijgen. Onmisbare, ervaren kerels zijn het; behulpzaam, karakteristiek en beeldbepalend.

Altijd ben ik verliefd gebleven op kleuterjuf-
vrouw Thea van Wijnen (8 maart 1935 -
2014). Dankzij deze markante vrouw kwam
spontaan het liedje 'Falderie, faldera, ...'
weer in mijn hoofd terug. Meer dan vijftig
jaar geleden heeft ze het mij aangeleerd!

Hendrik Ketelaar (Henk, 14 november 1943 - 13 januari 2011)
verdient het held en pionier te worden genoemd van de polder
Flevoland. Hij heeft op de bodem van de Zuiderzee het sport- en
recreatiecentrum Dorhout Mees geschapen, en FlevoOnice. Ook
verdiende hij zijn sporen als voorzitter van de agrarische natuur-
vereniging in de polder Arkemheen. Op zijn grafsteen staat terecht
vermeld: gedreven, ondernemend, uniek.

Mick Malenstein (26 december 1992 -) noem ik namens de jongeren die mij sinds jaar en dag, meestal op zaterdag en tijdens (school)vakanties, extra handen geven bij het werken op en rond de boerderij. Vanaf zijn vijfde of zesde jaar was hij al niet meer van het erf af te slaan.

In dit boek zijn nog heel wat meer helden (en ook: anti-helden) beschreven. Met de voorname vrouw Gerda Brons (24 april 1945 -) besluit ik dit overzicht en bedank haar voor het verkennen van landgoederen, kastelen en 'Landart' (natuurkunstwerken in het buitengebied).

Bijlagen

Sicco Mansholt prijs voor Jan Huijgen (bron: Mansholt Prize Foundation)

The Sicco Mansholt Prize is named after Sicco Mansholt (1908-1995), one of modern Europe's founding fathers and one of its foremost agricultural leaders.

The prize is awarded bi-annually to persons, institutions or coöperatives who have introduced inspiring, integrating and innovative ideas in the field of sustain-able agriculture, rural development and a fair distribution of the world's resources.

Jan Huijgen, initiator of the Eemlandhoeve, a demo-farm for multifunctional agriculture and front man coöperation Stadteland, which bundles seven regional initiatives on rural renewing, was awarded the 2007 Sicco Mansholtprize

for his strong personal commitment, great dedication for the multifunctional agriculture and the linking between the city and the countryside and between citizen and farmer.

Franz Kafka (bron: Wikipedia)

Franz Kafka (Praag, 3 juli 1883 - Kierling, 3 juni 1924) was een Duitstalige schrijver die wordt gezien als een van de belangrijkste auteurs van de twintigste eeuw. Zijn werk kreeg vooral na zijn dood een grote invloed op de westerse literatuur.

Kafka is vooral bekend als schrijver van de romans *Het Proces* en *Het Slot*, alsmede de novelle *De Gedaanteverwisseling*. Zijn werk omvat echter veel meer en lijkt zich te kenmerken door een

nachtmerrieachtige, onheilspellende sfeer (als Kafkaesk bekend geworden), waarin de bureaucratie en de onpersoonlijke maatschappij steeds meer greep krijgen op het individu. Hendrik Marsman omschreef deze sfeer als een 'uiterst geheimzinnige zakelijkheid'. Kafka's oeuvre wordt wel gezien als symbool voor de ontwortelde mens in de moderne tijd. Sommigen zijn echter van mening dat het werk van Kafka juist een poging is, in een ogenschijnlijke strijd met 'hogere machten', het initiatief terug te geven aan de individuele mens, die uiteindelijk zelf zijn keuzes maakt en daarvoor verantwoordelijk is.

Marinus Adrianus Koekkoek (1873-1944)
(bron: Wikipedia)

Marinus Adrianus Koekkoek (1873-1944) maakte biologieplaten die gebruikt werden bij kennis der natuur. Hij maakte twee series van twaalf platen: *In ons land*, met onder andere *In sloot en plas* en *Vogels in de winter*. De tweede serie was *Buiten ons land*, met onder andere *In een Duits bergwoud* en *In de Siberische vlakte*.

165

Noten

- 1) *Doen wat je gelooft*, van Douwe Veldhuizen alias Achmed Pol-derland, uitgave in eigen beheer.
- 2) *Verdwenen burchten in de voormalige Zuiderzee* van L.J. van der Veen en S.D.O. van der Veen.
ISBN 90 754 9614 1
- 3) *De geschiedenis van het Nijkerkse stoomgemaal Hertog Reinout*, Stichting stoomgemaal Arkemheen.
ISBN 90 900 7893 2
- 4) *Landschappen van Nijkerk-Arkemheen* van Drs. Frank van Dooren.
ISBN 90 266 0096 8
- 5) Film: *What is true freedom? Daryous dreams of freedom for himself and his country Iran*. www.iranian.com/main/2011/sep/one-night-democracy
- 6) Prijsvraag van www.traineebijdeeu.nl
<http://www.youtube.com/watch?v=ttB8JAilnHY>
- 7) *Altijd de beste willen zijn* van Sjaak van de Groep en Gerda Kalmann.
ISBN 978 90 798 9606 6
- 8) *Bukkes 'Ming Dârrep'* Videoclip.
<http://youtu.be/ObkcGwaUq2M>
- 9) *Ja-maar wat als alles lukt?* Van Berthold Gunster.
ISBN 978 90 229 9606 5
- 10) *Landschapsjuwelen* van Leendert de Boer.
isbn 978 90 878 8134 4
- 11) *100 Wereldwonderen, de grootste schatten der mensheid op 5 continenten*.
ISBN 90 366 1194 6

- 12) Melodie *Falderie Faldera*.
<http://www.youtube.com/watch?v=ow8J1kquQ5o>

Andere bronnen:

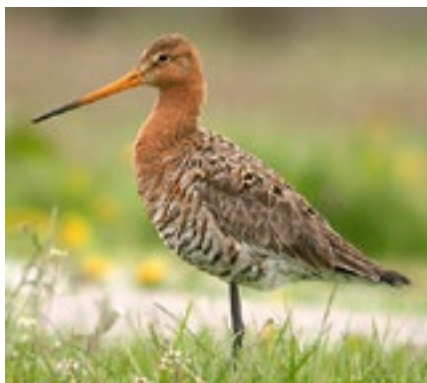
- *Arkemheen te velde, landschap, flora & fauna* van Gerard M. Dirkse & Vincent van Laar. ISBN 90 501 1059 2
- *Arkemheen een echte polder* van Hans van Keken en Henk Ruitenbeek.
- *Ecologische atlas van de Nederlandse weidevogels* door Albert Beintema en Oene Moedt ISBN 90 609 7391 7
- *Amersfoort lag aan zee* van Margriet Mijnsen-Dutilh. ISBN 978 90 547 9071 6
- *Ganzen en zwanen, Arctische trekvogels bij boeren te gast* van Hans Dekkers en Bart Ebbinge. ISBN 90 595 6063 9
- *Ganzen, grazers op trek langs de vorstgrens* van Hans Dekkers en Bart Ebbinge. ISBN 90 609 7446 8
- *Cityside oasis* van Stijn Postema en Tjerk van der Ziel. ISBN 978 90 813 4081 6

167

De grutto's zijn terug

Heel grauw en nat is het nog
Maar de kieviten buitelen
En ondanks waterige depressies
Wordt ook de grutto weer gehoord
Ze vrijen
Kieviten buitelen
En de hazen dansen

*Ik heb geen vijanden,
ik ken geen haat* -Liu Xiaobo

(Liu Xiaobo, Chinese mensenrechten-activist in gevangenschap.
ISBN 978-90-445-1876-4-nur-320)

Douwe Veldhuizen (1955), pionier en schepper, neemt je mee naar zijn oase van inspiratie en rust: het landgoed Nekkeveld bij de grens van Gelderland en Utrecht. Veldhuizen schrijft trefzeker, recht uit het hart. Het leest alsof in volle vaart geschreven, maar reist zorgvuldig ook naar 'binnen'. En naar zijn kastelen... Afgeraden voor wie bang is geïnspireerd te raken.

Rijk geïllustreerd. Online versie 2016.

